

Η ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΠΛΗΓΗ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Του κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ν. ΤΣΑΚΩΝΑ
Διδασκάλου Περιφέρειας Εύρυτανίας

«Έγραφε κάποτε ο κ. Π. Παλαιολόγος: «Σε τελευταία ανάλυση όλα είναι ζήτημα Άγωγής και Παιδείας. Με δ.τι κι' αν καταπιστής από αυτά θ' άρχισης».

Είναι γεγονός άναμφισβήτητο, ότι κάθε πρόοδος ή όποιοδρόμησης σε όλους τούς τομείς της ζωής μας έχει προϋπόθεση την Άγωγή και την Παιδεία. Κοινωνική ανάπτυξη, ήθική, πολιτισμός, έγκληματικότητα, τουρισμός, πολιτική, όλα εν γένει στήριζονται στην Παιδεία. Αυτή άποτελει τον θεμέλιον λίθον για την άνοδο κάθε λαού.

Παιδεία όμως, δεν σημαίνει τα δικάτρηια, τα βιβλία και τα άλλα άψυχα όλικά, άλλα πρό πάντων σημαίνει τον παιδαγωγό, τις τόσες χιλιάδες παιδαγωγούς. «Ο παιδαγωγός κατ' έξοχήν παρέχει άγωγήν και όχι μόνον αυτό, άλλα και προσφέρει από τον ψυχικό του κόσμο, από τις πεποιθήσεις του, τα ήθικα του, ένα κομμάτι στους τροφίμους του. Αυτός διδάσκει ζωήν στα άψυχα δικάτρηια και βιβλία και τα μεταβάλλει σε φεγγολόγους πίδακας πνευματικού όργασμου.

«Ας ελθωμε θμως στο δάσκαλο, στον Έλληνα δάσκαλο, τον άφανή αυτό ήρωα, που άγωνίζεται μέρα νόκτα να δώσει άγωγήν στη μεγάλη μάζα του Έλληνικού λαού. Αυτός, με τό όπεροχον άγωνιστικό πνεύμα που τον διακρίνει, πιστός στο καθήκον του, δουλεύει σκληρά για να δημιουργήσει, εκ του μηδένος πολλές φορές, Παιδεία. Άποτελεί μάλιστα τον μοναδικό παράγοντα άγωγής της Έλληνικής όπαιθρίας. Το έργον δέ, το όπολον παρέχει στο λαό και την πολιτεια είναι όψισης σημασίας, διότι πάνω στο δικό του θεμέλιο όρθώνεται ολόκληρος ή ζωή και ή εξέλιξη της νέας κοινωνίας. Άλλά, αυτός ό θεμελιώτης της πνευματικής και κοινωνικής εξέλιξης, ο πρωτεργάτης της Παιδείας, σε ποιά μοίρα έδρικοιται;

Δυστυχώς, έχει περιέλθει πρό πολλού εις άπόγνωσην ή Άγωγή για την ήπιβλώση του. Έδώ έγκυκται ή άδικος μεταχείριση: Ένώ προσφέρει έργον τεράστιον, ό ίδιος κρατείται μικρός και τελευταίος, «φτωχόδάσκαλος!» Άντι τού μόνον πολιτεια χολήν και δξον. «Όταν τό κράτος, ό φυσικός προστάτης του, αντί να τον άνυψών, προτιμά να τον κρατη χαμηλά, διαρωτάται κανείς, που βρίσκεται την δόναμη και εργάζεται αυτός ό δάσκαλος έτσι περιφρονημένος;

Σήμερα διαθέτουμε τεράστια χρηματικά ποσά για δρόμους, για εργοστάσια και πρό παντός για τον τουρισμό με σκοπό την προεόκλιση κεφαλαίων. Πώς θα γίνει όμως, ό όλικός πολιτισμός να διαβη ή και να άνυψώση την στάθμη του πνευματικού πολιτισμού; Αυτό είναι κάπως δυσεόληγον. Σημειώθων, ότι πρό τινός ό μεγάλος σοφός, ό πατήρ της άτομικής βόμβας Δρ Όππενχάιμ εις έρωτήσεις των δημοσιογράφων ειπε: «Η Έλλάς δεν έχει ανάγκη από κεφάλαια, πρέπει να άπιτευχθώ πρόοδος πνευματική...» Πολύ σωστό, άλλα αυτός είναι σοφός και διέκρινε την μεγάλη ανάγκη. Έμεεις, έπειτα από τόσες διαπιστώσεις που κάνουν δικαί μας και έξων, τι κάνομε στον τομέα αυτό; Κτίζωμε μαρικά σχολεία, δίνωμε και 50 δραχμές στο δάσκαλο και αυτό άποτελεί ένδιαφέρον πρός την Παιδεία;

Μέχρι χθές — αύριο δεν έξομε —

με περιφρόνησι ή με συγκατάβασι δεχόταν τό προσφερόμενο από του δασκάλου έργον ή Πολιτεια. Η έθικη της συμπεριφορά του έδημιούργησε μίαν έννευριστικήν κατάστασην και άπογοήτειον. Τόν ή γνώσης κατάφορα και κατ' επανάληψιν και δέν τον έπρόσεξε.

Πώς θέλομε λοιπόν, να μη δημιουργηθούν συμπλέγματα κατωρότητας στον Έλληνα δάσκαλο και να σταθη ψηλά στο έργον του;

Πώς θέλομε να μένη άπερισπαστος στο έργο του και κατά την προεχγή της Χιλιάτης παιδαγωγού Μιστράλ — «Σε την έθρα μου άς μη φέρνω της ζωής μου τό μαγνάδι...» — ν' αφήνη τις σκοτοδρες στον στο κατάωλι της πόρτας; Φοβούμαι ότι άπέχομαν της πραγματικότητας. Η άλήθεια είναι, ότι σήμερα ό δάσκαλος σέρνει παντού και πάντοτε, μέσα κι' έξω από τό σχολείο την οικονομική του δυσπραγία και τις άλλες σκοτοδρες τοό σπιτιού του κετός ψυχικός και άποκαρδιωμένος, στρεφόμενος πρός άλλες κατευθύνσεις για να εξοικονομήσει τ' άναγκαία. Άλλά, χωρίς τον ψυχικό παλμό του δασκάλου δεν συντελείται δυστυχώς άγάγη. Και αν τα σχολεία λειτουργούν και φαίνονται άνοιχτά, στην ουσία έχουν κλείσει πρό πολού.

Αυτή λοιπόν είναι ή θανάσιμος πληγή για την Παιδεία. Η ψυχικός τραυματισμός του δασκάλου άποτελεί έπικίνδυνον πληγήν για την πνευματικήν ανάπτυξιν του τόπου μας. Χωρίς ένθουσιασμό, χωρίς ζήλο, χωρίς σθένος ψυχικό, δεν νοείται Παιδεία. Έχει αισθανθώ τόση άστοργία και τόση κηρία, ώστε τό ποτήρι του ξεχειλίον πλέον.

Ένα τέτοιο μάλιστα ξεχειλίωμα κηρίας και όργης, άσφαλος δέν έχει καλές συνέπειες. Ο δέ έθρος του έθνους κερραφοδλακτεί και σε τέτοιες εκόκαιρες ρίχνη το βέλη του, τό όποία δηλητηριάζουν την πληγή της ψυχής του. Όταν θελήση ν' αντιδράσει ό δάσκαλος στον έρυθρό πράκτορα, που ξεσηκώνει στο καφενεύο τούς άπλοίκους χωριάτες, δέχεται την άποστοματική άπάντησι: «Μιλάς κι' εσύ δάσκαλε; Δέν κοιτάς τό χάλι σας;»

Χάλι βέβαια... σε χάλι βρίσκεται ό δάσκαλος όταν φορά τό χηλιομανταρισμένο πανταλόνι, τό ξεφτίο σακάκι και την λιγδιασμένη γραβάτα. Πώς λοιπόν ν' αντιδράσει; Πώς να έπιβληθί και να μορφώσει; Πώς να εργασθί;

Μαθηταί του γυμνασίου που είχαν τό μέσον και διαρίστηκαν, σήμερα παίρνουν πάνω από 2.500 μισθό και κατέχουν άξιόλογες θέσεις. Και ένα βασοφόλακα που κάποτε ρώτησα, ειπε ότι έπαирνε 1.800 καταρής, «Ο δάσκαλος ό δυστυχής και ταλαίπωρος, που έφαγε και τρώγει τη ζωή του στο θρανίο, που διάβαισε και συνέχισε διοβάζει ψυχολογίες και παιδαγωγικές, που φτιάχνει άνθρώπους και τότε γαλουχεί με τό ήθικα της πατρίδος και της θρησκείας, ζή και πεθαίνει με τις 1163. Αυτή λοιπόν λογίζεται κρατική μείριμα πρός τον δάσκαλο και την Παιδεία!

Η ήθικη και όλικη άνώψωση του δασκάλου έπρεπε ν' άποτελή πρώτιστον μέλημα των εκάστοτες κυβερνώτων. Τουναντίον, τον κλόνισαν ψυχικός και σήμερον ό πολύς λαός στερείται την διαθεσιν την ψυχικήν του δασκάλου. Άλλά, «Τι δώσει... — Κράτος — άντάλλαγμα της ψυχής

ΝΑ ΓΙΑΤΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΘΑ

Του κ. ΧΑΡΙΛΑΟΥ Δ. ΚΟΥΚΟΥ, Διδύλου Παλαικόμης — Φυλλίδος

Ένδεκα περίπου μήνες πέρασαν, ύστερα από την άναστολή της τελευταίας άπεργίας μας. Το δικαίον του άγώνος μας, άνεγνωρίσθη προσωρινά. Ύστερα από τις όποσέσεις και τα καλά λόγια που έλοπράξαμε, περιμέναμε να δουμε τό δικαίον αίτημά μας να ίκανοποιηται. Άναγνωρίσθη επί τέλους και από την ίδια την Κυβέρνησι, πώς ό μόνος όπάλληλος που άδικείται σήμερα είναι ό δάσκαλος και πρέπει να του άποδοθη τό δικαίον.

Η ύπόθεσις μήκησ στον καλό δρόμο και είκοσι χιλιάδες δάσκαλοι περιμέναν άνυπόμονοι τό αποτέλεσμα. Δυστυχώς όμως ό Πόλατος παρέβωσεν τών άθων και τίμον δάσκαλο, στα χέρια των έχθρων του για να εκδώσουν την καταδικαστικήν άπόφαση. Οι περίφημες έπιτροπές τών 8 και 10 χιλιάδων δραχμών έδέσπο τέλος πάντων ν' άπαντήσουν. «Εσφαλμένος οι διδάσκαλοι ζητούν ίσην μεταχείρησιν από την πολιτεια, γιατί αυτό που ζητούν τό έχουν. Άμοιρόνται καλύτερα άπ' όλους τούς Δημοσίουσ Υπαλλήλους και από βαθμολογικής εξέλιξης προπορεύονται των άλλων. Διορίζονται με τον βαθμόν του Γραμματέως Β' ενώ οι άλλοι με τον βαθμόν του Γραφέως Β' ή Α'»

αυτών εις τον λαον; Μήκος τα κτιζόμενα εδώ κι' εκάτι δικάτρηια; Εύτυχώς, ό Έλληικός λαός έχει άρκετην διοριστικότητα και βλέπει την προσηγομένην ή άντανακλωμένη εις βάρος του άδικία.

Στην Άμερική σήμερα αντίστοιχεί άνα 960 χιλιάδες περίπου κατοίκους κι' ένα πανπιστήμιο, χωρία οι τόσες άλλες άνώτερες και μέσες σχολές. Στην Έλλάδα αντίστοιχαί κάθε πανπιστήμιο σε 3.800.000. Οι άριθμοί δειχνομεν ξεκάθαρα πόσον καθυστερημένη είμαστε. Στη Στοιχιώδη εκπαίδευση τό χόος είναι άπροσπέλαστο. Δέν παισιώθηκε ό τόπος μας άκόμη από σχολεία και δασκάλους και τό χειρότερο, αυτοί που εργάζονται οδηγώθησαν εκόντες άκοντες σε μορασοό.

Τό να ζητούν οι δάσκαλοι χρόνια τώρα, μιά κάποια οικονομική ένίσχυση για να άφοισθούν στο έργον των, και να μην τούς παρέχουν ούτε τα πρόσ του Λάζορον ψυχία του Πλουσιου, ενώ αντίθετως εις άλλους θεαρουμενους «παιρευσις» ίοχοίς τό κηάτε σκυλάκι αλέστε κι' άλεστικό μη δίνετε» εις δέ τούς έαυτούς των κράζουν τό «ψυχή έχεις πολλά άγαθά άναπαύου, φάγε, πίε, εόφραιου» αυτή ή κατάσταση δέν έπουλώνει τό ψυχικό τραύμα του δασκάλου και την αμοροροσθα πληγή της Παιδείας, άλλα την μεταβάλλει σε γάργαρα.

Αν συντόμως ή Πολιτεια αισθανθί την άνάγκην να θεραπεύση την πληγήν της Παιδείας βοηθώντας ήθικώς και όλίκως τον δάσκαλο, άπ' έτέρου κατευθύνει και συμβάλη στην ανάπτυξη του πνευματικού μας πολιτισμού, θα είναι εύχης έργον. Τότε μόνον θα έπιτευχθί πρόοδος ουσιαστική και θ' άνατείλη εόφαιον τό μέλλον, διότι δυστυχώς μέχρι σήμερα κτίζωμε στην δημο άποστερουμένην τών σχολείων της ψυχής του δάσκαλο.

Αν παρ' έπιβδα δέν θεραπευθί και τονωθί ψυχικός ό δάσκαλος, άλλα παραταθί ή νόσος αυτή της Παιδείας και συνεχισθί ή τακτική της άδικίας λόγω της παρατηρούμένης έπισηκμής ίδιαζούσης μορφής νοστοροπίας πρός τον τομέα αυτόν, τότε άλόγιμον εις τούς Έλληνας,

Έδώ ακριβώς βρίσκεται ή άνοση μεταχείρισις των. Ένώ οι άλλοι όπάλληλοι διορίζονται με έναν ή και δύο βαθμούς όλιγωτέρους από τον δάσκαλον, συμβαίνει τό φαινόμενον να άμοιρόνται κατά πολύ περισσότερον άπ' αυτόν. Με τό μέτρον αυτό, της άδικης μεταχείρισεως ό δάσκαλος όποβιβάζεται βαθμολογικός κατά δύο, τρεις ή και περισσότερους βαθμούς από τούς άλλους. Και φθάνει στο καντήμα ενώ έχει τον βαθμόν του Τμηματάρχου Α' να άμοιρόνται κατά 153 δραχμές όλιγώτερον από έναν Γραμματέα Α' Ταμειακόν ή Έφοριακόν. Αυτή λοιπόν είναι ή ίση μεταχείρησις; Όλοι οι όπάλληλοι δέν προσέφερον τις ίδιες όπαιθσεις εις τό κράτος ό καθένας στο δικό του πόστο; Υπάρχουν όπάλληλοι α' και β' ποιότητας;

Αν ό α ή β όπάλληλος διά της έργασίας του προσφέρει χρημάτα εις τό Δημόσιον Ταμείον, ό δάσκαλος προσφέρει έργασια άνωτέραν της άλλης. Προσφέρει στην κοινωνία τίμιους ήθικούς και άξιους πολιτες. Ποιός συντέλεσε να γίνει τό θαύμα τοό 1940; Ο δάσκαλος. Αυτός θυσιάζει και θυσιάζει άκόμη και την ζωήν του και την ζωήν των παιδιών του άπονομαμένους μακριά από κάθε είθους διασκέδασι, πιστός και έθουσιώθης στο καθήκον του, για να προσφέρει στην πολιτεια μιά νέα γενιά άξια των προσδοκίων της.

Αυτός προστατεύει τα συμφέροντα του Κράτους χωρίς να πληρώνεται, παίρνοντας μέρος σε διάφορες έπιτροπές όταν οι άλλοι άρνούνησιν να εκτελέσουν μιά έργασια, αν δέν του καταβληθούν πρώτα όδοιπορικά ή εκτός έθρας έξοδα. Αυτός άπ' όλους τούς όπαλληλους δουλεύει νόκτα και μέρα για να εξαλειφθί ή μάστιγ κηλις από την πατρίδα μας, που λέγεται αναλαφρητισμός.

Όλας αυτές τις θυσιες τις όπομείν χωρίς να βαρυνώμησι γιατί πιστεύει πως ή αύρια ή εόημερια της Έλλάδος έξαρταίταιμόνον από αυτόν. Ο σημερινός δάσκαλος, δέν έχει καμμία σχέση με τον παλιό Γραμματοδιδάσκαλο γιατί είναι πραγματικός έπιστήμων, ενώ ό Ταμειακός ή ό Έφοριακός — έξαρτάει τών όλιγωτέρων — είναι άπόφοιτοι Γυμνασιών και τίποτε πιο πέρα.

Αυτός είναι ό Έλληικός διδάσκαλος, ό περιφρονημένος και εγκταταλειμένος από τούς πάντας. Ποτέ ως τώρα δέν έδομας τήν δικαίωμα σε κανένα να τον κατηγορήσει πως δέν έκανε τό καθήκον του, μιά τό πάρα πάνω για την προεόκή της πατρίδος μας. Και αυτός θα είναι πάντοτε όσοι αίνως κι' αν πέρασούν, όσοι μπόρες κι' αν περάσουν. Θα στέκη ψηλά σαν φέρος φωτεινός για να φωτίσει και να καθοδηγή τις έπερχόμενες γενεές.

Τό δικίο του και ή άνοση μεταχείρισις της πολιτείας τον άναγκασον χωρίς και αυτός να τό θέλην κατέβη σε άπεργίες. Σε άγώνες όμως δικαίους και ίερους. Την στιγμή αυτή άγωνίζεται για τό σπείρι του, για τα παιδιά του. Άγωνίζεται για να άποδειξη σε όλον τον Έλληνικό λαό πως οι πάντες τον εγκταλείψαν στο έλαος της τύχης του. Άγωνίζεται για ν' άποδειξη στους άρμολιους πως με την άδικια του δέν έκατέλειψαν χωρία να διδουν καθόλου σημασία ούτε για την οικογένεια τούς.

Νά λοιπόν γιατί άγωνίζομεθα. Και ό άγών μας θα συνεχισθί μέχρι δτου θα λείψουν οι όπάλληλικές διακρίσεις, και να ίκανοποιηθί ό δάσκαλος τόσο όσο πρέπει.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ
ΜΙΑ ΒΟΛΕΤΙΑ. 1878 - 1958
ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ

Κατά το 1878 ήτοι έδω και 80 χρόνια επί Πρωθυπουργίας Κουμουνδούρου Υπουργός της Παιδείας ήτο ο Θ. Δελιγιάννης και Γεν. Επιθεωρητής Δημ. Εκπαιδείσεως του Υπουργείου ο Δημ. Πετρίδης.

Κατά το σωτήριον τούτο έτος ιδρύθη έν Αθήναις και το Πρώτον Διδασκαλείον της Δημ. Εκπαιδείσεως άρρένων πρός μόρφωσιν δημοδιδασκάλων διά τοΐστορικού πλέον Νόμου ΧΘ'.

Τό Διδασκαλείον τούτο ήτα τριετούς κύκλου και έγίνοντο δεκτοί οι άπόφοιτοι της Α' τάξεως του 4τάκτου Γυμνασίου.

Η Ίδρυσις του Διδασκαλείου τούτου άποτελεί την άπαρχήν της ειδικής μορφώσεως Δημικών Ικανών πρός πνευματικήν άνάψωσιν του λαού.

Πρό το 1878 άπήρχε ένα είδος Πρωτοβάθμιας Εκπαιδευτικής ές 5 έφοιτών επί διετίας ταλειόφοιτοι της Β' τάξεως του Έλληνικού Σχολείου, οτιζες μετ' εδοκιμίας εξέτασεις διωρίζοντο εις τάς έθρας των Δήμων επί διετίας ώς προωρινοί, μετά δέ νέαν έπιτυχή δοκιμασίαν ώς έθριστικοί Δημίοι.

Άλλα και τό έμβρυώδες αυτό Διδασκαλείον καταργήθη στό 1864 και ώς μόνος τρόπος δημοθυργίας (δημίων) απέμεινε η άνάγκη ειδικής έπιτροπής εξέτασις παντός έπιθυμούντος να γίνη Δημίοσ και διά τούτο οι Δημίοι της έποχής έκείνης είναι γνωστοί ώς και υπό έπιτροπής άνεγνωρισθέντες.

Έκ των ειρημένων μπορεί κανείς να συμπεράνη την μεγιστην σκουβαίσιτητα της Ιδρύσεως του Διδασκαλείου κατά τό 1878.

Και η τιμή της Ιδρύσεως του Διδασκαλείου τούτου έλαχεν εις τούς πολιτικούς Δ. Δελιγιάννην και Δ. Πετρίδην τών όκοίων η ψυχή διεφλέγετο από τόν πόθον της διαφωτισεως του λαού και την δημοθυργίαν μορφωμένων και φρονητισμένων Δημίων.

Τό Διδασκαλείον τούτο διηόθηκε ο Καθηγητής της Φιλοσοφίας Χρ. Παπαδόπουλος, εργάσθησαν δέ εις αυτό και οι διακρεπώτεροι παιδαγωγοί και έπιστήμονες ώς οι Π. Π. Οικονόμος, Στ. Μωραΐτης, Δ. Ολύμπιος, Ίγν. Μοσχάκης, Θ. Μιχαλόπουλος, Μ. Βρατσάνος, ο Φωκιάνοσ και άλλοι.

Οι καρποί του Διδασκαλείου τούτου είχαν άφάνταστον έπιτυχιαν και άμνησάντων άμνησάντων εις την Κοινωνίαν και τον Έθνικόν Κόσμον.

Κατ' έτυχή συμπύκνωσαν τά δύο αυτά πρόσωπα τό συναντήσαν μετά 17 χρόνια ήτοι στό 1895, τόν μόν Θ. Δελιγιάννην ώς Πρωθυπουργόν και τόν Δ. Πετρίδην ώς Υπουργόν Παιδείας.

Εις την θυανθρίαν αυτήν, όπως είναι γνωστόν εις όλους τούς Δημίοιους, όφειλεται η ψήφισις του περιωνόμου Νόμου ΒΤΜΘ', διά του όποιου χειραφετήθη ο Δημίοσ από τά νύχια της φαυλοκρατίας και ισχύσαντος από 1ης Ιανουαρίου 1896.

Άλλά περί του Νόμου ΒΤΜΘ' Νόμου έγράψαμεν άλλοτε επί τής συμπλήρωσις 40ετίας και 50ετίας εις τό Διδ. Βήμα.

Λοιπόν ύστερα από 80 ολόκληρα χρόνια πρέπει να χαίρομεν την ίδρυσιν του Α' Διδασκαλείου κατά τό 1878 ώς μίαν πολύτιμον και Ιστορικήν άπαρχήν της εξέλιξεως της Λαϊκής Έκπαιδεως του Έθνους μας.

Βασ. Γ. Πακωνγίου
Βραχνάϊκα—Πατρών

ΤΟ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΕΞΕΠΛΗΡΩΣΕ ΤΟΝ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ;

ΚΑΙ ΩΣ ΠΟΤΕ ΤΟΥΤΟ ΘΑ ΔΙΑΙΩΝΙΖΗ ΤΗΝ ΥΠΑΡΧΙΝ ΤΟΥ ΤΡΟΦΟΔΟΤΟΥΜΕΝΟΝ ΜΕ ΤΑ ΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΔΗΜ. ΜΑΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ;

Του κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΙΤΜΑΛΙΔΟΥ, Δλλου Περ. (Άλεξ.)πόλεως

Κάθε βαθυστόχαστος και εύσυνείθητος διδάσκαλος από της εισόδου του εις τόν κλάδον, και ιδίως μετά μίαν μικράν η μεγάλην πείραν παρατήρησεν και παρατηρή άδικόκωπος πλείστας έλλείψεις, κεφαλαίδους πολλάκις σημασίας εις την λαϊκήν μας παιδείαν.

Τοιαύται παρατηρήσεις συζητήθησαν έν πλατεί, συζητούνται δέ και σήμερον εις διάφορα παιδαγωγικά συνέδρια, όπου εξέχθησαν και είνεγονται περίματα, πολύτιμα, που αυτά και μόνον θα ήσαν άρκετá να θεραπεύσουν τών άρρωστον κορμών της Λαϊκής μας Παιδείας, εάν βαβαίως εισηκούοντο και έμελετόντο στοργικά υπό τών άρμοδίων.

Έάν όμως δλοι οι άνωτέρω μελέται και τό πορίσματα τών κατά καιρούς παιδι. συνεδρίων ετέθησαν εις τόν κάλαθον τών άχρήστων, εάν οι έκάστοτε πολίτιμοι συμβουλαί της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας ήγνωθήσαν, εάν επί μήνας και επί έτη ολόκληρα παρέμειναν σχολεία κλειστά εις την πατρίδα μας, και εάν δέν ελήφθη καμμία μέριμνα διά την άνακούφισην τών πληθωρικών μας σχολείων, ήτο φυσικώς έπόμενο να παρατηρήη μετάξι της νεολαίας μας ένα άρκετá μεγάλον ποσοστόν άναλφαβήτων η έλλιπών μορφωθέντων.

Τόν κώδωνα του κινδύνου πολυλάκις τόν Έκρυσαν οι διδάσκαλοι και η όργάνωσις των, άλλα δυστυχώς εις ότα μη άκούοντων !

Και μόνον όταν συνεκτενρώθησαν τά στοιχεία και άπεκαλύφθη ένας σημαντικός αριθμός άγραμμάτων η έλλιπών μορφωθέντων νέων μας, τότε και μόνον τότε οι άρμόδιοι άνησώθησαν !

Και αντί να λάβουν, έστω και την τελευταίαν αυτήν στιγμήν, μέτρα ριζικά διά την μελλοντικήν τούτάχτονον εξέλιψιν του άναλφαβητισμού, προσέβησαν έσπευμένως και όλος έμβολωματικώς πρό 4φέτας εις την ψήφισιν του περιφήμου «Περί καταπολεμήσεως άναλφαβητισμού» διατάγματός.

Όργανώθησαν Κεντρ. και Νομαρχικά Έπιτροπαι καταπολεμήσεως άναλφαβητισμού. Έκινήτοήθησαν οι Δημίοι και οι Κοινότητες. Έστρατεύθησαν οι Έκπαιδευτικοί, οι κληρικοί, και τέλος κάνας οι δυνάμεινοι να προσφέρουν τάς υπηρεσίας των διά να κλείσουν τάχα μίαν πληγήν, την όποιαν έν τοούτοις έγινεν και εξακολουθεί να την έχη άνοιχτήν η άδικαφορία της Πολιτείας.

Οι έπνοήσαντες και θασιπύσαντες τό διάταγμα από τό Γραφεσίον των (και μάλιστα με όπορευτικήν την φοίτην τών νέων εις τά νυκτερινά σχολεία κ.λ.π.) έφάντασθησαν τά πράγματα ρόδινα και πολύ εύκολα !

Και μόνον οι διδάσκαλοι οι όποιοι σόν τοίς άλλιοις έπρόκειτο να φορτωθούν και τόν Σταυρόν αυτών του νέου μαρτυρίου των ειδαν από την πρώτην στιγμήν τό άδύνατον της πλήρους έφαρμογής του Διατάγματος.

Προείδον άκόμη και τό πολύ πενιχρά άποτελέσματα που θα ήμπο

ρούσε να έχη έφαρμοζόμενον τούτο έστω και μερικώς.

Και οι προβλέψεις των δέν εργήσαν να έπαληθεύσουν.

Σ' αυτόδς άνετέθη τό άνοιγμα τών Νυκτερινών σχολείων.

Αύτοι ήσώθησαν και συνέταξαν τούς καταλόγους τών άγραμμάτων, και τών άλλων μη άπολυτηρούχων νέων και νεαίδων.

Και αύτοι έκτόπησαν τόν προσοκλητήριον κώδωνα του Νυκτερινού τών Σχολείων.

Άλλά που να έδρουν τούς μαθητάς ;

Από τούς έγγραμμένους εις τούς καταλόγους των και όπορχούς πρός φοίτην νέους και νέας, άλλοι άπουσίζον εις άπομεμακρωσμένα και μακράν κατάκλήμων χώρων εύρισκόμενα μεταλλάτα, ένθα εργάζοντο ώς εργάται διά την συντήρησιν τών οικογενειών των. Άλλοι (οι κτηνοτρόφοι) ήσαν όποχρεωμένοι να διανυκτερεύουν μετά τών ποιμνίων των εις τά άπομεμακρωσμένα έκ του χωρίου μαντριά των. Και άλλοι ήσαν όποχρεωμένοι λόγω της εργασίας των (σερβιτόροι, οπάλληλοι κ.λ.π.) να διανυκτερεύουν μέχρι της 12ης μ.μ. ώρας εις μαγειρεία, ξενοδοχεία, καφενεία κ.λ.π. και να άπουσίζον συνεπείς αναγκαστικώς έκ του Νυκτερινού τών σχολείων.

Άλλα και ώς πρός τάς θήλεις η κατάσταση δέν ήτο καθόλου καλύτερα. Άλλαι ήσαν έγγαμοι και εύρισκοντο εις κατάστασιν κυήσεως και τοκετού μη δυνάμεναι να μετακινηθούν την νύκτα. Άλλαι ήσαν μοναδικά οικοκυραι που έπρεπε να περιποιηθούν τό σπιτι και τούς άρνας οίκοίους των. Άλλαι ήσαν όποχρεωμένα να κεντούν, να γνήθουν, να μοντάρουν, να καρυκώνουν κ.λ.π. έναντι μικράς άμοιβής. Άλλαι να μεθητεύουν εις την κοπτικήν, ραπτικήν κ.λ.π. Άλλαι προσελήθησαν όπηρετριαί και δέν ήδύναντο να έγκαταλείψουν την οίκαν του κυρίου των κ.ο.κ.

Ότω δέ άκουσάζε τολίως άικαιόλογημένωσ δ μεγαλύτερος αριθμός τών έγγραμμένων.

Και όμως τό διάταγμα όμιλεί περί όποχρεωτικής φοιτήσεως !
Ας μάς έπιτραπή λοιπόν να έρωτήσωμεν τούς συντάκτας του έν λόγω Διατάγματος ;

1) Είναι λογικών, σωστών και δικαίων να άνακαλέσωμεν τόν άνωτέρω μεταλλωρόχον, η τόν ποιμένα, η τόν σερβιτόρον η και ολονδήποτε άλλον εργάζόμενον κατά τάς νυκτερινάς ώρας, να έγκαταλείψη την εργασίαν του που άποτελεί τό ψωμί της οικογενείας του, χάριν της Νυκτερινής Σχολής ;

2) Θεωρείτε έπιβαλημένον να σύρωμεν εις τά θρανία της Νυκτερινής Σχολής την έπίτοκον η την νεοαρν μητέρα η την μοναδικήν οικοκυρούλα που είναι όποχρεωμένη να περιποιηται τούς άρρωστους γονείς της και τά λοιπά μέλη της οικογενείας της ; Η και γενικώς κάθε εργαζομένην κατά τάς νυκτερινάς ώρας νέαν ;

3) Και εις περίπτωσιν καθ' ήν οι

τοιούτοι όπόχρωσι πρός φοίτην μαθηται δέν ήσώθησαν η δέν δύνανται και σήμερον να φοιτήσουν εις τό Νυκτερινόν σχολείον πρέπει να τούς έπιβλήθη πρόστιμον ;
Πρόσ Θεού ! ! !

Οι άτυχείς άγράμματοι ένδ είναι οι μόνοι που δέν πταούν διά την θλιβεράν κατάστασιν των, είναι ταύτοχρόνως όποχρεωμένοι να αγωνίζονται διά την συντήρησιν τών οικογενειών των.

Άλλά γνωρίζομεν ότι επ' αυτών θα μάς δοθή η έξής άπάντησις :

«Αύται είναι εξαιρέσεις και δύνανται να άπαλλαγούν της όποχρεωτικής φοιτήσεως».

Οι έφαρμόσαντες όμως τό διάταγμα διδίοι διεπίστωσαν τό άντιθετον. Ότι δηλαδή εξαιρέσιν άποτελούν μόνον οι όλιγοι, οι δυνάμενοι να παρακολουθήσουν τά μαθήματα του Νυκτ. Σχολείου. Και έφ' όσον τό διάταγμα όμιλεί περί όποχρεωτικής φοιτήσεως και παρέχει μάλιστα και προνόμια εις τούς άπολυτηρούχους του Νυκτερ. Σχολείου, τί θ' άπογίνουν οι άγράμματοι πολλών μικρών συνοικιομών όπου λόγω του μικρού αριθμού των (κάτω τών 15) δέν ιδρύθη Νυκτερινόν Σχολείον ; Μήπως και εις την περίπτωσιν αύτην θεωρούν οι όπεύθυνοι εύκολον πράγμα την φοίτησιν των εις Νυκτ. Σχολεία τών γειτονικών συνοικιομών κατά τάς νυκτερινάς ώρας ;

Ίσοδ λοιπόν διατί έθωωρήσαμεν και πρακτικώς άνεφατωχιστον τό διάταγμα της όποχρεωτικής φοιτήσεως τών νέων μας εις τά Νυκτερινά Σχολεία.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ
ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ

Άλλ' ός εξέτασώμεν και την Εναρξιν της εργασίας του Νυκτερινού Σχολείου επί τών όπολοιπομένων όλιγων μαθητών οτινεις έφοιτήσαν η φοιτούν εις αυτό έκ του φόβου του πρόστιμου η έστω πρός άπόκτησιν ένός τίτλου σπουδής, ένδεικτικώ η άπολυτηριου.

Οι συγκεντρωθέντες όλιγοι μαθηται ύστερα από τόν δημιουργηθέντα μεγάλον όρυσον, έπρεπε να στεγασθούν και έστεγάσθησαν εις τά ήμερησια δημοτικά σχολεία, με την προδπόθεσιν να κινηθούν δραστηρίως οι Δημίοι και οι Κοινότητες και να έφοδιάσουν ταύτα με φωτισμόν, θέρμανσιν και λοιπά χρειάδη.

Δυστυχώς όμως έχομεν ύπ' όψημ παραπτώσεις Νυκτερινών Σχολείων διά τά όποια ουδεις ένδιεφέρθη να τά ενισχύση οικονομικώς, και ήναγκάσθησαν ως έκ τοούτου να κλείσουν από τούς πρώτους μήνας της λειτουργίας των. άφοδ έδαπάνησαν οι εις αυτά όπηρετούντες διδίοι και τούς μικρούς πόρους του ήμερησίου σχολείου των.

Άλλά και όσον Νυκτερινών Σχολείων κατέστη δυνατή η λειτουργία, εργάσθησαν εις αύτα μόνον οι έν ένεργεία διδίοι διότι δέν έσφασίθη ουδέμια θετική και γαγια άμοιβή ώστε να εργάζονται εις αύτα οι συνταξιούχοι και οι άδιόριστοι συναδελφοί, όπως έπρεπε, και όπως άλλως τε προεβλέπετο και όπο του Διατάγματος.

Και έτοι όπως τό έπεριμέναμεν τό βάρος έπεσε πάλιν εις τούς άσθενεις όμως τού ταλαιπωρημένον έν ένεργεία διδίοι. Γιατί μόνον αύτοι έσυνήθησε να εργάζεται πάντοτε τιμητικά και άμισθα εις κάθε περίπτωση ένθικης ανάγκης και άλλοι να καρπούνται τάς άνευκάρτους πολλάκις όπερωρίας.

(συνέχεια εις τό έπόμενον)

ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΜΑΣ ΣΧΟΛΕΙΟ — ΚΑΙ ΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ — ΕΝ ΜΟΝΟΝ! ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗΣ

τοῦ κ. ΘΕΟΔ. ΜΠΟΤΙΝΗ, Γεν. Γραμματέως Δ.Ο.Ε.

Τοῦ κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Γ. ΖΗΣΗ, Δημ/λου Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν

«Ἐπεὶ δὲ ἔν τὸ τέλος τῆ πόλει πάση, φανερόν, ὅτι καὶ τὴν Παιδείαν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀναγκαῖον εἶναι πάντων καὶ ταύτης τὴν ἐπιμελειαν εἶναι κοινὴν καὶ μὴ κατ' ἴδιαν...»

Ἀριστοτέλης

Τὸ Σχολεῖο εἶναι ἐστία καὶ καθρέφτης πολιτισμοῦ. Ἀντικατοπτρίζει τὰ ἐπικρατέστερα πολιτιστικὰ ρεύματα. Σκοποί, ἰδεώδη, μέθοδοι, ὄργανοι καὶ διὰρθρωσις Σχολείων φέρουν ἀνάγκη τὴν σφραγίδα τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ τόπου των. Ἀπ' αὐτὸ τὸ πρῶτον θὰ προσπαθῶμεν νὰ διερευνησῶμεν τὸ πρόβλημα, ποῦ μᾶς ἀπασχολεῖ.

Τὸ Λαϊκὸν μᾶς Σχολεῖο εἶναι στενὰ δεσφύσμενον μετὴν Δημοκρατία. Εἶναι τὸ γέννημα καὶ τὸ ἀδιάσπαστον βᾶθος τῆς. Τὸ τέκνον καὶ ὁ φρουρός τῆς. Ἀπόρροια τῆς ἐπικρατήσεως τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν εἶναι ἡ καθολικὴ καὶ ἐνιαῖα ἐκπαίδευσις. Ὅλα τὰ νεότερα συντάγματα μιλοῦν γιὰ γενικὴ ὀργανωτικὴ μὲθοδον, ποῦ πορτῆται ἀπὸ τὸ κράτος δωρεάν σ' ἕλους τοῦ πολίτης. Διακηρύχθηκε ἀπὸ ἐκλεκτοῦς ἐκπροσώπους τῶν νέων κοινοπολιτικῶν τάσεων, ὅτι, ὅσο καλλιεργουμένη καὶ πληθαίνουσι αὐτόνομοι οὐσιαστικῶς μίαις χάρας, τόσο ἡ οὐσιασταμὴν τῆς πολιτιστικῆς δημοκρατίας γίνεται οὐσιαστικώτερον, πολυεθρικώτερον. Ἐτοίμω ἀπὸ τὸν γένω ὀργανὸν τῆς Δημοκρατίας ἀνῆκε τὸ Ἐνιαῖο Λαϊκὸν Σχολεῖο, σὺν ὅποιον συνεκπαίδευνται τὰ παιδιὰ ἄλων τῶν κοινωνικῶν τάσεων. Ὁ Θεμελιωτὴς τῆς Συγχρόνου Παιδαγωγικῆς, ὁ Πεισταλόγος, βαθεῖατα διαποτισμένος ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν κοσμοθεωρίαν, ἀγκάλασε μετ' ἤμετρά τὰ παιδιὰ τοῦ πονεμένου λαοῦ του. Ἐθεσε τὴν κρηπίδα τοῦ Λαϊκοῦ Σχολείου. Ἡ δὴν του δράσις διαπνέεται ἀπὸ τὸ: «Ὅσο ἤλιον διοικουμένην, ἀλλὰ διακοινοῦσα...» Ὑπηρετεῖ δὴν τοῦς «εὐγενεῖς» ἀλλὰ τοῦς ἀποκλήρους.

Ἡ ποικιλώνυμη ἑμμε ἀρνησις καὶ ὁ ἀκράτος φιλελευθερισμὸς ἀκοῦν διαβρωτικὴν ἐπίδρασι. Ὑποσκάπτουσι τὰ κοινωνικά καὶ ἔθνικα θεμέλια. Θραμματίζεται ἡ Ἐθνικὴ Λαϊκὴ Κοινότης. Ὁ Λαὸς γίνεται ἀβούλος μᾶζα, ἀνεμάστιτος ὄχλος. Ὁξύνονται καὶ πάλιν οἱ κοινωνικὲς ἀντιθέσεις.

Λίγα χρόνια μετὰ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασι οἱ δῆθεν δημοκρατικοὶ ἀσπίλοι ἡλεκτριζοῦνται ἀπὸ τὴν λάμψιν τῶν τίτλων εὐγενείας. Νεόπλουτοι εὐχριστοῦνται νὰ φέρουν τὸν τίτλον τοῦ βαρῶνου, Δουκὸς κ.τ.λ. «Ἐντός τῶν ὀλίπων τῆς μονοειδοῦς ἀσπικῆς τάξεως ἐδημιουργήθησαν νέαι ἀντιθέσεις καὶ διακρίσεις...» (Γ. Παλαιολόγος). Οἱ μεγαλόσχημοι ἀσπίλοι ἀπαξιῶν νὰ στέλνωνται τὰ παιδιὰ τους εἰς δημοσια Σχολεῖα. Ἰδρῶνται τὰ ποικιλώνυμα Κολλεγία. Τὰ Λαϊκὰ Σχολεῖα παύου νὰ εἶναι ἀντιπροσωπευτικὰ ἄλων τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων. Χάνου τὸν ἐθνικὸν χαρακτήρα τους. Γίνονται ἐκπαιδευτήρια τῶν λαϊκῶν τάσεων.

Καρπὸς τῆς ὑπερτροφικῆς ἀτομοκρατίας τοῦ 19ου αἰῶνα εἶναι οἱ δρῶς τελευταῖες οἰκουμηνικὲς συρροές μετὰ τῆς ἀνήκουστες θρηωδῆς καὶ ἀμότητες τους.

Γιὰ νὰ μπορῶσι ἡ Παιδεία καὶ νὰ συγχρονισθῇ καὶ νὰ καταστῇ ἐστία πολιτισμοῦ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποτοξινωθῇ ἀπ' αὐτὲς τῆς ἀντιλή-

ψεις. Ἐτοίμω θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς αὐτὰ αἰτήματα τοῦ παρόντος.

Θεωροῦμε κατάλοιπον τοῦ ἀτομοκρατικοῦ 19ου αἰῶνα τὰ Ἰδιωτικὰ Σχολεῖα. Γιὰ τὴν χώρα μας εἶναι ὁ κισσὸς, ποῦ ἀναπτύσσεται σὺν ἀφρόντιστο καὶ γερῶν ῥωγμῶν κορμῷ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Στὰ μεταπολεμικὰ χρόνια πῆραν μίαν ἀνησυχαστικὴν καὶ ἐπικίνδυνον ἀνάπτυξιν. Ἄλλη θὰ ἦταν ἡ τύχη καὶ ἡ προκοπή τοῦ τόπου μας, ἀν οἱ παντοειδεῖς ἡγέτες ἔπαιρναν τὰ πρῶτα τους φῶτα εἰς τὰ Λαϊκὰ μᾶς Σχολεῖα. Δὲν θὰ ὑπῆρχε σήμερον πρόβλημα Παιδείας, ἀν τὰ παιδιὰ τῶν πολιτικῶν μᾶς ἦταν μαθητὰί μας. Τότε μόνον θὰ σχηματίζαν προσωπικὴ ἀντιλήψιν γιὰ τὴν κακοδαιμονία ποῦ μαστίζει τὴν Ἐκπαίδευσιν. Ὁ Kerschensteiner ἕνας ἀπὸ τοῦς κορυφαίους συγχρόνους παιδαγωγοῦς γράφει πάνω εἰς τὸ ζήτημα αὐτό: «Καθὼς οὐδεὶς δύναιται νὰ κατανοήσῃ τὸν ἐν βαθεῖα θρησκευτικῇ πίστει διαβιῶντα, ὅστις οὐδ' ἔπαξ εἰς τὴν ζωὴν του συνεκινήθῃ ἀπὸ βαθεῖαν θρησκευτικότητα, οὕτω οὐδεὶς δύναιται νὰ κατανοήσῃ πλήρως καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τὸς ἀνάγκας, τὸν τρόπον τῆς ἀντιλήψεως καὶ τὸ συναίσθημα περὶ δικαίου εἰτέρων στρωμάτων τοῦ Ἔθνους, ἐάν μὴ ἔσχειν ἐδρακίρην νὰ εὐδοχῇ εἰς τὴν ζωὴν τῶν στρωμάτων τούτων, εἴτε νὰ ἔλθῃ εἰς στενωπὰς σχέσεως πρὸς αὐτά, ὡς ἐκ τῆς ἀναστολήσεως καὶ τοῦ ἀπαγγέλλματος. Ὅσον ἀπομακρύνονται ἀλλήλων τὰ κοινωνικὰ στρώματα εἰς τὰ ὑποχρεωτικῶν σχολείων, τόσο ὀλιγότερον θὰ ἔρχονται βραδύτερον ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ εἰς ἀμοιβαίαν συνεννόησιν, ἀλληλοεμπισμὸν καὶ κοινωνικὴν δράσιν...» Τὸ Λαϊκὸν Σχολεῖο κάνει συννεκτικὸς τοῦς κοινωνικοὺς δεσμοὺς. Σφυρηλατεῖ τὴν ἐθνικὴν ἐνότητητα. Ὅπου φυτρίζει, δημιουργοῦνται κοινωνικά συναισθηματικά μειονεξία. Φουντώνει ἡ ἀντικοινωνικὴ τοξικὴ ὑπερφοσι. Γιὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος θὰ πρῶτα νὰ εἰδικώσῃ καὶ ἐκλεψθῇ βουλευτῆς Ἐλλην πολίτης ποῦ δὲν πῆρε τὰ πρῶτα μορφωτικά ἐφόδια σὺν Δημοτικὸν μᾶς Σχολεῖο. Πῶς μπορεῖ νὰ γίνῃ κοινωνὸς τῶν προβλημάτων μᾶς, τῆς ἀγωνίας, τοῦ μόχθου ὁ ἀνθρώπος ποῦ μᾶζι μᾶς, στίς Ἐκκλησίας μᾶς, δὲν θέλει νὰ προσεῦχεται καὶ τὰ σχολεῖα μᾶς τὰ περιφρονεῖ;

Ἰσχυρίζεσθε ὅτι προσπαθῶσι τὴν Ἐλληνοχριστιανικὴν παράδοσιν, ὅτι αὐτὴ μᾶς φωτίζει εἰς τὴν διαλευκάνωσιν τῶν ζητημάτων ποῦ μᾶς ἀπασχολοῦν. Ἀντιγράφοι μᾶς ἀπὸ πραγματικότητα τῆς Δύσεως.

Οἱ δύο βασικοὶ τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς, ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Πλάτων θέλουσιν εἶναι Παιδαίον μίαν... καὶ μὴ κατ' ἴδιαν. Ἡ Ὀρθοδοξία μᾶς ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ποῦ εἶναι βαθεῖατα δημοκρατικὴ, ποτὲ δὲν ἠνῶθησεν τὴν οὐσίαν Σχολείων ἀποκλειστικὰ γιὰ τῆς εὐκοπῆς τάξεως, ὅπως ἀντιθέτα συμβαίνει εἰς τὴν Δύσιν μετ' τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαλλαγῶμε ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ὀνομημοῦ.

Πάλιν ἡ Παιδεία; Ἐῶς ποτὲ θὰ ταλαιπωροῦμεθα βλοῖ ἀκούοντες τὰ παράπονά σου καὶ ἀνεχόμενοι τῆς διαμαρτυρίας σου; Γιὰ τὴν ἐπιμελῆς τούτων, ἀφοῦ ὅλοι σοὺ τὸ εἶπαν πολλὰς φορὰς καὶ μετὰ τὸ βικὸν τρόπον ὁ καθένας, ὅτι ἀνώφελα κοπιᾷς καὶ νὰ τοῦς πείσης πῶς ἔχεις δίκαιον; Δὲν σ' ἐκούρασον τούτων δεκαετηρίδων σκληρὸν ἀγῶνας γιὰ νὰ κρατηθῆς ἄνω- ὄπως εἰς τὴν ζωὴν; Μήπως δὲν διεφώτισες ἄλλους, δὲν παρεκάλεσες, δὲν παρεπονέθης; Μὴ ποῦ δὲν διεμαρτυρήθης, δὲν ἠπειλήσῃς, δὲν ἀγωνισθῆς; Ὅλα χαμένα πάντα. Εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ σοὺ ἀφῆραν «ἐβδομάδες» γιὰ νὰ σοὺ κρύψουν τὴν πλῆθῃ σου.

Σοὺ ἐφαλλαν μεγάλους ἔθλους, γιὰ νὰ σοὺ πνέξουν τὴν φωνὴν σου. Σοὺ ἐχαμογέλασαν συχνά, γιὰ νὰ σοὺ μαυρίσουν τὴν ψυχὴ σου. Εἶναι οἱ ἴδιοι, οἱ ὅποιοι ἀμολογήσαν ὅτι εἶσαι ἐμμέγας ἄσθενής, ἀλλὰ σοὺ ἀπέκρυψαν τὰ φάρμακα. Ἐπίστευσαν, ὅτι ἡ εὐτυχία τους θὰ εἶναι διαρκής, ἐάν μόνιμως εἶσαι ἄσθενής.

Ἀρνήθησαν νὰ σέ βοηθήσουν νὰ ζήσης, γιὰ τὴν ὁμίαν σου ποῦ τὸ θάνατόν σου.

Σὺ μόνη ἐπὶ τῆς γῆς δὲν χρειάζεσαι, δταν νοσῆς, διότι ζῆμῶναι ἀνεπαύρητα, ἀντὶ νὰ ὠφελῆς. Ἡ θὰ εἶσαι ὕγιαι καὶ ἀνθρώπῳ ἢ δὲν θὰ ὑπάρχηι καθόλου, διότι εὐκόλα μολῶνεις τοῦς ἄλλους καὶ τοῦς καταδικάζεις σὲ αἰώνιον μαρμασμό.

Ἄφοῦ λοιπὸν οἱ εἰδικοὶ διεπίστωσαν ὅτι ἐπὶ σειράν ἔτιον ἀσθενεῖαι καὶ δὲν ἐνοιασθήθησαν νὰ σὲ βελτιώσουν, ἐτοιμάσου τώρα, διότι περὶ νὰ λείψῃς, νὰ καταργηθῆς. Μὴ ἀπελπίζεσαι ὄμως, διότι οἱ ἴδιοι θὰ σὲ φωνάζουν πάλιν, ἀλλ' ἔταν θὰ

Ἡ πνευματικὴ μᾶς ἱστορία ἔχει φωνεῖν μετέωρα ἐκπάγλου ἀκτινοβολίας.

Ἄν ὁ πλοῦτος σήμερον ἐναντίνοις πρὸς τὴν πλοῦσιν παρᾶσοι τὸν Ἔθνικὸν μᾶς Εὐεργετῶν, δὲν θὰ ὀπῆρε πρόβλημα παιδείας.

Εἶναι ἀπαράδεκτο γιὰ χώρα Δημοκρατικὴ, ποῦ διατυμανίζει εἰς θεματοῖν τὸν πολιτισμὸν τῆς οἰκουμένης ἀποβᾶθρα, νὰ ὑπάρχουν πολλῆτες, ποῦ διαθᾶνται γιὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐνὸς μόνον τέκνου των ποῦ ὑπερουχρονισμένα ἰδιωτικὰ, ποῦ ποῦ ἀντιστοιχοῦν μετὰ τῆς μνηστικῆς ἀποδοχῆς δύο πρωτοβιορῶμενων συναδέλφων, ἐνὼ μασητὰί των ἀγρότων καὶ πληθωρικῶν Σχολείων ἀδυνατοῦν νὰ ἀγοράσουν τὰ ἀναγκαστικά τους!

Ἐτοίμω δὲν ἐξασφαλίζονται σ' ἄλλους τοῦς πολίτας ἐθνικὸν ὄροι γιὰ νὰ καλλιεργήσουν καὶ ἀξιοποιήσουν τὰ δῶρα μὲ τὰ ὅποια τοῦς ἐπρόκεισε ὁ δημιουργὸς.

Οἱ καιροὶ μᾶς εἶναι ζοφεροί. Ἐπαμείζονοι βαρβάρητες εὐθύνῃ σὰν κοινωνικὸν ὄδηγοι. Οἱ πνευματικοὶ ἀθῆρωποι μετὰ πορροῖα καὶ οὐνεσι μετὰ σπασμὸ καὶ ἀγωνιστικὴν διάθεσιν πρᾶπει νὰ προβάλλουν τῆς ἀπόψις τους.

Τὸ Λαϊκὸν μᾶς Σχολεῖο, γιὰ νὰ μπορῶσι νὰ μετουσιώσῃ σὲ μορφωτικὰ στοιχεῖα τὸ ἐπίτευμα τῆς Ἐλληνοχριστιανικῆς μας παραδόσεως, γιὰ νὰ γίνῃ ζωντανὴ μορφωτικὴ κοινότης, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαρτιζέται ἀπὸ μαθητὰς ποῦ προέρχονται ἀπ' ἄλλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα. Τότε θὰ πραγματοποιῶμε τὴν οὐσιαστικὴν καλλιέργειαν «τὴν μίαν καὶ μὴ κατ' ἴδιαν παιδείαν» τοῦ Ἀριστοτέλους, κουλτὰρ μετὰ πλοῦσιν περιεχόμενον.

εἶσαι πλέον ὕγιαι καὶ θὰ μπορῆς ἄλλους πλοῦσιν νὰ εὐεργετῆς.

Σὺ δὲ, Ἕλληνα Διδάσκαλε, μὴ στοχασθῆς νὰ παρέμβῃς καὶ αὐτὴ τὴν φορὰν, ἀλλὰ σπεῦσε πρὸς τὴν Παιδείαν καὶ γονυπετῆς ζήτησε συνανάμην, διότι ἐξ αἰτίας σου διακινδυνεύεται ἐπὶ τούτῳ ἕτη μίαις κατάστασις ἀθλίας, ἡ ὅποια θὰ εἶχαν ποτὸ πολὺ λῆξει, ἀν ἔσοῦ δὲν ἀνελεύθῃς μετὰ τῆς σου θεοσῖας νὰ τὴν ὑποστηρίξῃς κάθε τόσο.

Πῶς, ἐπὶ παραβέγματι, θὰ μᾶς πείσης, ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχον περισσότερα διδακτήρια, ἀν σὺ μεταφέρων ἐπ' ὄμου τὰ ὄλκα, δὲν ἀνελεύθῃς νὰ κτίσης αὐτὰ τὰ ὅποια σήμερον ὑπάρχουν;

Πῶς θὰ ἀποδείξῃς, ὅτι δὲν θὰ ἦσαν 30.000 οἱ Διδάσκαλοι τῆς Ἑλλάδος ἐάν σὺ, ἀδιαφορῶν ἀν συντόμως θὰ ὀδηγηθῆς πρὸς τὴν νευρολογικὴν κλινικὴν ἢ πρὸς τὸ σανατόριον, δὲν ἀνελεύθῃς νὰ διδάξῃς 100 μαθητὰς ἀντὶ τῶν 30;

Βαρύτατη θὰ εἶναι ἡ εὐθύνη σου, ἀν βελήσῃς, ὕστερα ἀπὸ τούτῳ ποῦ δοκιμάσῃς, νὰ μὴ ἀλλάξῃς γνώμην καὶ νὰ πιστεύῃς ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη περιθώριον ὑποχώρησεως.

Θὰ δώσης λόγο μίαις μέρα ἀν ἀφῆσῃς νὰ συνεχίζεσαι ἡ ἀδιαφορία, ἡ ἐγκατάλειψις καὶ ἡ περιφρόνησις πρὸς εἰς τὴν ἰερὸν καὶ ἴδιον ἔχει ἡ Ἑλλάς, πρὸς τὴν Νεότητά.

Μὴν ἐπιτρέψῃς πλέον τὴν μεγαλοφυχία σου νὰ θεωροῦν οἱ ὑπαθῆνοι ὡς ἀφέλειαν, διότι οὐδεμία ἔλπις ὑπάρχει ν' ἀλλάξουν μυαλό.

Σὲ ὄμνησαν τὴ μίαις ἡμέρα «ἐδῶτι μετὰ τὸν ἀνά χειρᾶς ἐβίβασις σὺν σχολεῖο καὶ ἐφροῦρεσι καὶ τὰ σύνορα τῆς πατρίδος» γιὰ νὰ σοὺ βροτοφωνήσουν τὴν ἴδιαν μέρα ὅτι «ὁ ὄμος τῆς προσφορῆς καὶ ζητησεῶς σὲ κατατάσσει εἰς τὰ ἀζήτητα ὀρωρικά τῆς ἐποχῆς.

Σοὺ διεμήνησαν, ὅτι εἶσαι ἱεροπόστολος, γιὰ νὰ σὲ καταγγελοῦν ἀθῆμερον, ὅτι «δὲν ἀσκεῖς παραγωγικῶν ἔργων».

Σοὺ ὀπεχεθήσαν τὴν ὀλικὴν καὶ ἡθικὴν βελτίωσιν, ἀλλὰ ἐπιστρέψουσιν τοῦς ἐκλεκτοῦς ἔγκυφάλους γιὰ νὰ σοὺ ποῦνα ὅτι «κακῶς ἔχεις ὄσα ἔχεις».

Παντοῦ ἀγνωμοσύνη, ἐγκατάλειψις καὶ περιφρόνησις εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τῶν μὸχθων σου.

Καὶ μήπως χρόνια καὶ χρόνια δὲν ἐπάσχιψες νὰ τοῦς ἀφῆνῃς; Μήπως δὲν ἐσπατάλησες τούσας δυναμεις γιὰ νὰ τοῦς πείσης; Δὲν ἀγωνισθῆκες τούσους σκληροὺς ἀγῶνας γιὰ νὰ τοῦς βεῖξῃς τὸ οὐστό δρόμο; Τὶ ἄλλο σοὺ μένει νὰ πρᾶξῃς; ΕΝ ΜΟΝΟΝ! ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗΣ.

Στιγμὴν λοιπὸν μὴ χάσης. Ἐτοίμω μᾶς τὴν παρητιῶν σου, διότι μετὰ αὐτὸ τὸν τρόπον θὰ σώσης τὴν οἰκουμένην σου, τὴν Νεότητά, τὴν Ἑλλάδα. Ἐμπρὸς τώρα παραιτήθησι, γιὰ τὴν μόνον εἶσι θὰ πάσῃς νὰ εἶσαι μέτοχος τῆς μεγίστης εὐθύνῃς ἐναντὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος.

Παραιτήσου πρὶν γίνῃς ἐξ ὀλοκλήρου ἔνοχος τῆς διαλύσεως τῆς Παιδείας, διότι τότε οὐδεὶς θὰ σὲ δικαιώσῃ.

Μίαις συνεπέως θὰ εἶναι ἡ ἀπόφασις τῶν Συναδέλφων, τῶν Ξυλλόγων, τῆς Γεν. Συνελεύσεως; Παραιτοῦμεθα ὄλοι, διότι προτιμῶμε τὴν καταργησιν ἀντὶ τῆς βεβαίας διαλύσεως.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΜΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15. - ΤΗΛΕΦ. 35-547

Έτησία συνδρομή τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος . Δραχ. 50.—
Τιμὴ τοῦ φύλλου 1 50
Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορὰς 50.—

DIDASKALIKON VEMA..
ORGAN OF THE FEDERATION OF ELEMENTARY TEACHER'S OF GREECE
BRANCH OFFICE: 15, XENOPHON ST., ATHENS (GREECE)

DIDASKALIKON VEMA..
(Tribune des Instituteurs)
ORGANE OFFICIEL DE LA FÉDÉRATION DES INSTITUTEURS DE GRÈCE
BUREAUX: 15, RUE XENOPHON, ATHÈNES (GRÈCE)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΙ ΒΑΝΔΑΛΟΙ ΤΟΥ 20ΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

ΤΡΑΓΙΚΑ είναι τὰ ἔργα τῆς Τουρκικῆς Ἀγριότητος καὶ Ἀγ-
γλικῆς ὑποκρισίας εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων τῆς μαρτυρικῆς Κύ-
πρου δημιουργηθέντα γεγονότα, ἅτινα συνετάραξαν τὸν πεπολι-
τισμένον κόσμον.

Ταῦτα, ἂν καὶ εἶναι ἀκατανόητα διὰ τὸν διδασκαλικὸν κό-
σμον τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ζῆ καὶ κινεῖται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς
ιδέας τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδανικῶν τῆς συ-
χρόνου ἐποχῆς, ἐν τούτοις ἤχησαν, ἀπὸ ἔτους καὶ πλεόν, νὰ
τὸν ἐξοργίζουσι ἐπικινδύνως, δεδομένου, ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἐπ'
ἀπειρον χάριν τῶν ἰδεῶν νὰ παραμερίζῃ καὶ ν' ἀγνοῇ τὴν πρα-
γματικότητα.

Ἐξοργιστικώτερον ὄλων τῶν μελανῶν σημείων τῆς Κυπρια-
κῆς ὑποθέσεως εἶναι ἡ τακτικὴ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἐποχῆς μας,
οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἀναγνωρίζουσι ὡς κατάλληλα μέσα
ἐπιβολῆς τῶν ἀπόψεών των τὰς διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου μεσαιω-
νικὰς μεθόδους.

Ἡ ταπεινὴ Ἀλβιῶν καὶ τὰ μίσθαρνα ὄργανα ταύτης διὰ νὰ
διατηροῦν ὑπὸ τὸ πέλαμα των τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς
Κύπρου προσπαθοῦν νὰ καταπιῇ τὴν φωνὴν του, διὰ προ-
σχεδιασμένων σφαγῶν, ἐμρησμών, δηώσεων καὶ διαρπαγῶν
τῆς περιουσίας τούτου.

Οἱ Βάνδαλοι τοῦ 20οῦ αἰῶνος φρονοῦν ὅτι διὰ τρομοκρα-
τικῶν καὶ ἐκβιαστικῶν μέσων θὰ παραιτηθῇ ὁ Κυπριακὸς λαὸς
τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεώς του.

Τοὺς παραπέμπομεν ὁμῶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν,
τὴν νεωτέραν μάλιστα, διὰ νὰ διδαχθῶν ὅτι αἱ σφαγαὶ καὶ
οἱ ἀπαγχονισμοὶ ὄχι μόνον δὲν κάμπτουσι τὸ φρόνημα τοῦ
Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀλλ' ἀκριβέστερον καλυβάζουσι τὴν θάλασσαν του
καὶ σταθεροποιοῦν τὴν ἀπόφασίν του.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΥΓΝΩΜΟΝΕΣ

Πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Διδυμότειχον καὶ παρουσίᾳ ὄλων τῶν
πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ
Ἐβρου, ἔγιναν μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπισημότητος
τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ διατελέσαντος προπολε-
μικῶς μὲν ὡς Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ
κατοχῆς δὲ Νομάρχου Ἐβρου ἀειμνήστου Ἰωάννου Φραγγούλη.

Τὴν σεμνὴν τελετὴν διωργάνωσεν ὁ Διδασκαλικὸς Σύλ-
λογος Διδυμοτείχου, ὅστις κατέβαλεν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς προ-
τομῆς.

Ἡ Διοίκησις τῆς Δ.Ο.Ε. κληθεῖσα, δὲν ἠδυνήθη, δυστυχῶς,
παρὰ τὴν θέλησίν της, νὰ παραστῇ. Αἰσθάνεται ὁμῶς ἑαυτὴν
ὀποχρεωμένην νὰ ἐξάρῃ τὴν εὐγενῆ ταύτην πρωτοβουλίαν τῶν
διδασκάλων τῆς ἀκριτικῆς αὐτῆς περιοχῆς διὰ τῆς ὁποίας ἀπο-
δεικνύεται, διὰ πολλοστὴν φοράν, πόσον ἡ εὐγενῆς διδασκα-
λικὴ ψυχὴ γνωρίζει νὰ τιμᾷ τοὺς ἀφανεῖς αὐτῆς ἥρωας, ὡς ὁ

ἀείμνηστος Ἐθνομάρτυς Παιδαγωγὸς Φραγγούλης, ὁ ὁποῖος
ἔθυσάσεν τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ἰδανικῶν τῆς Φυλῆς καὶ
τῆς Λαϊκῆς Παιδείας, δι' ὃ καὶ ἀποτίμεν φόρον τιμῆς καὶ εὐ-
γνωμοσύνης.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ

Ἐνας συνάδελφος τῆς Κορινθίας μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἔσω-
σε κάποιον νέον ἡλικίας 23 ἐτῶν, ὅστις ἐκινδύνευε νὰ πνιγῇ καθ' ἣν
στιγμὴν ἐκολυμβοῦσε.

Διὰ τὴν ἡρωϊκὴν ταύτην πράξιν ἐτιμῆθη ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον Ναυ-
τικὸν Συμβούλιον διὰ μεταλλίου μετ' ἀναμνηστικοῦ διπλώματος, ἀφοῦ
προηγουμένως διεπιστώθη, κατόπιν ἀνακρίσεων τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς,
ὅτι οὗτος μὲ προφανῆ κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἔσωσε συνάνθρωπὸν του.

Τὸ γεγονός ἀνεφέρθη—ὄχι βεβαίως ὑπὸ τοῦ Διδασκαλοῦ—εἰς τὸ
Ἐπιτελεῖον Παιδείας, ὅπου τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον διὰ πρά-
ξεώς του ἐπρότεινε νὰ ἀπονειμηθῇ εἰς τούτον τὸ μέταλλιον ἐξαιρέτων
πράξεων, ἡ δὲ σχετικὴ ἀλληλογραφία διεβιβάσθη εἰς τὸ ΑΣΔΥ, τὸ
ὁποῖον ἔχει, ἐν προκειμένῳ, κατὰ τὸ ἀρθρον 127 τοῦ Κώδικος τῶν
λόγων.

Τὸ ΑΣΔΥ μετὰ ὄριμον σκέψιν (!) ἀπεφάνθη: Ἄκουσον, ἄκου-
σον

Ἐ' ἀπορρίπτεται . . . διότι . . . ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ . . . ἀπονέμονται εἰς
τοὺς δημοσίους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους δι' ἐξαιρετικὰς πράξεις ἐν τῇ ἐν-
τελείᾳ τῆς ὑπηρεσίας των ἢ δι' ἐξαιρετικὸν ἐπίδοσιν πέραν τῆς ἐν τῶν
καθηκόντων των ἐπιβαλλομένης, ἢ δὲ πράξις τοῦ ἐν λόγῳ δημόλου καὶ
προφανῶς ἔξω τοῦ κύκλου τῆς ὑπηρεσίας του καὶ οὐδέπως σχετίζεται
πρὸς τὸ καθῆκον του».

Κατὰ τὴν ἀντίληψιν λοιπὸν τῶν μελῶν τοῦ ΑΣΔΥ δὲν εἶναι κα-
θῆκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου (ἀνθρώπου) νὰ σπεύσῃ νὰ σώσῃ τὸν
κινδυνεύοντα συνάνθρωπὸν του. Δὲν εἶναι δηλ. καθῆκον ἐμπίπτον εἰς
τὰ δημοσ)κά του καθήκοντα. Ἴσως μάλιστα κατὰ τὴν περιεργὸν ταύ-
την νοοτροπίαν νὰ διέπραξε καὶ σφάλμα ὁ συνάδελφος, ὅστις ὤφειλε
νὰ σκεφθῇ ὅτι «ἐγὼ εἶμαι δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ἐπομένως δὲν
εἶμαι καθῆκον μου τούτου».

Ὁμολογοῦμεν ὅτι μένομεν κατάπληκτοι πρὸ τῆς τοιαύτης νοο-
τροπίας τῶν μελῶν τοῦ ΑΣΔΥ ἢ ἀντίληψις τῶν ὁποίων ἀπεικονίζει
τὴν γενικωτέραν ἀντίληψιν ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνίᾳ διὰ τὴν ὁποίαν
ἡμεῖς χιλιάκις ἐκρούσαμεν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου.

Μάλιστα κύριοι σύμβουλοι τοῦ ΑΣΔΥ. Οἱ κώδικες, κώδικες οἱ
ὁποῖοι ἔγιναν διὰ νὰ στρογγυλοκαθήσετε ὑμεῖς εἰς τὰ πολυτελῆ γρα-
φεῖα σας καὶ νὰ καταλάβετε ὑπερυπαλληλικὰς θέσεις δὲν τὰ γράφουσι
αὐτὰ, διότι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τοὺς συνέταξαν ἐσκέπτοντο ὅπως σκέπτε-
σθε καὶ ὑμεῖς σήμερον.

Τοῦτο ὁμῶς ἦτο ἐπόμενον ἀφοῦ δὲν εὐρέθη οὔτε ἓνας ἐκπαιδευ-
τικὸς νὰ συμμετάσχη τῆς Ἐπιτροπῆς συντάξεως τοῦ Κώδικος, ἀλλὰ
οὔτε καὶ ἓνας νὰ γίνῃ σύμβουλος τοῦ ΑΣΔΥ.

Δὲν εἶναι λοιπὸν εὐκόλον νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν ἀποστολὴν τῶν
Ἐκπαιδευτικῶν, οὔτε τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον παίζουν ἔξω κυρίως ἀπὸ
τὰς αἰθούσας Διδασκαλίας.

Ἐὰν ἀνῆκε ὁ συνάδελφός μας αὐτὸς εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν
ὀσφουοκαμπῶν ἢ τῶν αὐλοκολάκων, ἔστω καὶ ἐὰν ὑπελείπετο εἰς τὴν
ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ τύχη τῆς ἀπονομῆς
μερικῶν παρασήμων.

Τέλος θὰ ἠθέλαμε νὰ μᾶς ἀπαντήσητε: Ἐὰν οἱ δημόσιοι ὑπάλ-
ληλοι, ἰδίᾳ δὲ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ γενικώτερον οἱ διανοούμενοι δὲν
δώσουσι τὸ παράδειγμα τῆς αὐτοθυσίας, τότε, ποῖοι ἄλλοι εἶναι ἀρμό-
διοι διὰ τοῦτο; Μήπως πάντες οἱ ἄλλοι πλὴν ἡμῶν διότι δὲν τὰ ἀνα-
φέρουσι οἱ κώδικες; Ἀκόμη μήπως ἔχει περιέλθει εἰς τὴν ἀκοήν
σας ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων κρινόμεθα καὶ διὰ
τὴν ἔξωσχολικὴν μας δρασίαν; καὶ ὅτι ἐξ αὐτῆς κυρίως ἐξαρτᾶται ἡ
ἐπαγγελματικὴ μας ἐξέλιξις; Μήπως αὐτὰ εἶναι περιεργὰ καὶ ἀκατα-
νόητα δι' ὑμᾶς; Ἀσφαλῶς ναί. Διότι ἀπλούστατα δὲν ἐβγήκατε ποτὲ
ἔξω ἀπὸ τὸ καβούκι σας.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ

Ἡ διάταξις περὶ ὑποχρεωτικῆς μεταθέσεως τῶν ὑπηρετούν-
των εἰς τὴν τ. Διοίκησιν πρωτεύουσας καὶ Θεσ)νικὴν καὶ ἐχόν-

ΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ

Νικόλαον Νταλούσαν τ. Δημ.) τον Δροσερό—Τριτάτον. 'Επί της πραγματευστέρας έπιστολής σας άπαντώμεν εν τῷ ὄπ' ἀριθ. 378 φ. Δ. Β.

Άγγελον Καρατζά Ηγουμενίου—Μαλινταίου—Σαράων. 'Εάν παραιτηθῆτε τῆς ὀηρησίας τὸν Ὀκτώβριον 1958 μὲ πραγματικὴν συντάξιμον ὀηρησίαν 32 ἐτῶν καὶ βαθμὸν Τημ. Β' τάξεως δικαιοδοθε σὺντάξιν 1682 δρ., βόηθημα Ταμείου Ἀρωγῆς 264 δρ., μέρισμα 268 δρ. καὶ ἐφ' ἀπαξ βόηθημα 56.000 δρ. περίπου.

Θ. Α. Χ. 'Εκθέσατε λεπτομερῶς τὸ αἰτήμα σας.

Ἐλίην Σπύριαν Δημ.) τον Π. Τριφυλίας Χαλκιδαικῆς. 'Εάν παραιτηθῆτε τῆς ὀηρησίας τὸν Σεπτέμβριον 1958 μὲ πραγματικὴν συντάξιμον ὀηρησίαν 34 ἐτῶν καὶ βαθμὸν Τημ. Α' τάξεως μετ' ὀλόκληρον διαφορὰν μεταξύ τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ τοῦτου καὶ Τημ. Α' τάξεως δικαιοδοθε σὺντάξιν 1081 δρ., βόηθημα Ταμείου Ἀρωγῆς 169 δρ., μέρισμα 235 δρ. καὶ ἐφ' ἀπαξ βόηθημα περίπου 44.000 δρ.

Κων.) τον Σκοβαλίην Διευθ.) τον Α' Δημοτικὸν Σχολεῖον Σφαιρίας. 'Υποβάλατε πιστοποιτικὸν τῆς ἀρ. μοδίας ἀρχῆς ἐκ τοῦ ὀπου ὡς πρὸς κόνικτῆ ἢ παρασχεθεῖσα ὀπό τοῦ ὀηρητῶ ὀηρησία, ὁ τῶπος προσλήψεως τοῦ ὡς καὶ ἢ ἀρχῆπαρὰ τῆς ὀποίας ἔμισθοδοτεῖται.

Ἐλίην Κωνσταντίνου Διευθ.) τον Πλαγίου Παιδείας. Διὰ τὰ ἐν τῆ ἔπιστολή σας ἐκτιθέμενα ζητήματα θὰ ζητηθῆσιν πληροφορία ἀπὸ τὸ γραφεῖον τῆς προϊσταμένης σας ἀρχῆς.

Γεώργιον Παπαδόπουλον Δημ.) τον Μαγνησιοῦ—Ρεθύμνης. Κατὰ τὸ Ν. Δ. 2982)1954 ἐπιτρέπεται ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦτου διορισμοῦ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει συμπληρωθῆ τὸ 45ον ἐτος τῆς ἡλικίας. Κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἐρμηνείαν πρέπει μέχρι τῆς λήξεως τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας νὰ ἔχη συντελεσθῆ ὁ διορισμὸς ὄστις κατὰ τὴν κρατοῦσαν θεωρίαν τελεῖται διὰ τῆς δημοσιόδσεως τοῦτου εἰς Φ. Ε. Κ. Συναξὸς δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχη ὀπλοηθῆ ἢ αἰτίας πρὸ τῆς ἔκπνοης τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἀλλὰ δέον νὰ ἔχη συντελεσθῆ καὶ ὁ διορισμὸς. Κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Α. Ν. 1854)51 εἰς περίπτωσιν μὴ θεμελιώσεως δικαιοματος συντάξεως ἐν περιπτώσει παραιτήσεως ἐκ τῆς ὀηρησίας δὲν καταβάλλονται καὶ τρίμηνοι ἀποδοχοί. 'Εφ' ὅσον διορίσθητε τὸ 1951 καὶ

ὀηρητεῖτε συνεχῶς εἰς περίπτωσιν παραιτήσεως δικαιοδοθε μόνον ἐπιστροφῆς τῶν εἰσφορῶν καὶ κρατῆσεων) παρὰ τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. καὶ ἐφ' ὅσον ἔχετε χρόνον ἀσφαλίσεως τουλάχιστον 80 μνην.

Ἐλίην Κωνσταντίνου Δημ.) τον Δαμάσκου—Ρεθύμνης. 'Εφ' ὅσον ἢ ὀηρησία σας ὡς κοινικτῆς διδασκαλίας δὲν προκόπτει ἐξ ὀδθενὸς ἐπιστομίου στοιχείου μαρτυροῦντος τὴν τοιαύτην ἰδιότητά σας μαρτυρικὰ καταθέσεις πρὸς ἀπόδειξιν ταύτης δὲν λαμβάνονται ὄπ' ὄψει. Τοιαῦται λαμβάνονται ὄπ' ὄψει μόνον ὄταν ἐξ οἰουδῆποτε ἐπιστομίου στοιχείου προκόπτει ἢ ἰδιότης τοῦ ὀπαλλήλου.

Ἐλευθερίαν Μαυρατῆ Δημ.) τον. 'Εάν παραιτηθῆτε τῆς ὀηρησίας τὸν Νοέμβριον 1958 (ὡς ἔγγαμος) μὲ πραγματικὴν συντάξιμον ὀηρησίαν 25 ἐτῶν καὶ βαθμὸν Τημ. Β' τάξεως μετ' ὀλόκληρον διαφορὰν μεταξύ τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ τοῦτου καὶ Τημ. Α' τάξεως δικαιοδοθε σὺντάξιν 1081 δρ., βόηθημα Ταμείου Ἀρωγῆς 169 δρ., μέρισμα 235 δρ. καὶ ἐφ' ἀπαξ βόηθημα περίπου 44.000 δρ.

Κων.) τον Σκοβαλίην Διευθ.) τον Α' Δημοτικὸν Σχολεῖον Σφαιρίας. 'Υποβάλατε πιστοποιτικὸν τῆς ἀρ. μοδίας ἀρχῆς ἐκ τοῦ ὀπου ὡς πρὸς κόνικτῆ ἢ παρασχεθεῖσα ὀπό τοῦ ὀηρητῶ ὀηρησία, ὁ τῶπος προσλήψεως τοῦ ὡς καὶ ἢ ἀρχῆπαρὰ τῆς ὀποίας ἔμισθοδοτεῖται.

Ἐλίην Κωνσταντίνου Διευθ.) τον Β' Δημοτικὸν Σχολεῖον Γεωλείου. Τὸ Β' Κλιμακίον τοῦ Ἐλεγκτικῶ Συμβουλίου τὸ ἐκδίδον τὰς πράξεις ἐπὶ τῶν αἰτήσεων πρὸ ἀπονουμῆς συντάξεως ἔμισθολόγησεν διὰ τὸν ἐκτὸς ὀηρησία χρόνον τὸν διαδραμόντα ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως ἐκ τῶν τάξεων τοῦ τρατοῦ μέχρι τοῦ ἰεοῦ διορισμοῦ ὡς ἀνεκνοίωσαν ἐν τῷ 374 φύλλῳ. Οἰουδῆποτε συναδέλφος ὀπαγόμενος εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην καὶ ἔχων διάφορον γνώμην ἐπὶ τῆς δοθεῖσης ὡς ἄνω ἐρμηνείας ὀπό τοῦ Β' Κλιμακίου, χαρακτηρίσαντος τὸν ἐκτὸς ὀηρησίας χρόνον ὡς χρόνον πλασματικῆς ὀηρησίας καὶ ὄχι πραγματικῆς, δικαιούται ὄπως ἀσκήσῃ ἐφεσιν κατὰ τῆς πράξεως τοῦ Κλιμακίου ἐντός ἐνιαυτοῦ προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποήσεως ταύτης ἐνώπιον τοῦ II Τμήματος κρίνοντος ὡς δικαστηρίου.

Θεανὼ Χατζηθανασίου ἰαν Νη.) τον Παιδείας Καστορίας. 'Εάν ὀηρητεῖτε συνεχῶς ἀπὸ τῆς 7 Νοεμβρίου 1928 δικαιοδοθε συντάξεως ὄποτεδήποτε καὶ ἂν παραιτηθῆτε ἐκ τῆς ὀηρησίας. Ἐξ ὀδθενῆρον περίπτωσιν ἢ πολιτικῆ ὀηρησίας δὲν ἀναγνωρίζεται εἰς διπλοῦν. 'Ἰνα κρινώμεν ἔάν ἢ προϋηρησία σας εἶναι προμετρητέα ὡς συντάξιμος δέον ὄπως

ἀποστείλητε ἀντίγραφο ἐφ' ἄπλοῦ τῶν ἐγγράφων διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως καὶ ἐπαναλόγητα τὸ ἐρώτημα σας ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Α. Σ. Κοζάνην. Συμφώνως καὶ πρὸς τὴν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν δὲν παρέχονται πληροφορίες εἰς ἄνωμογράφους. Εἰς ἢν περίπτωσιν γνωρίσητε τὸ ὄνοματεπώνυμόν σας καὶ τὸ οχλοτεῖον ἐν τῷ ὀηρητεῖτε ἐπαναλόγητε νὸ ἐρώτημα.

Π. Καρύμπαλον. α) 'Εκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1954. β) Ἀπαραίτητον στοιχεῖον τὸ φύλλον τῆς στρατολογικῆς καταστάσεως.

Κοινωνικά

Ο κ. Εὐθύμιος Πέτρου καὶ ἡ Δις Ἀλεξάνδρα Ταμβλάκη ἡραβανδίσθησαν, ἐδχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Θεόδ. Μαντῆς, Γεώργ. Καραγιάνης.

Ἡλ. Κωνσταντίνου. Στους ἀγαπητοὺς συναδέλφους: Βάϊον Ἀγγελουκόπουλον ἡραβανδίσθηκα μετὰ τῆς διδος Λούλας Γιάννουση, Εὐάγ. Μητῶνον μετὰ τῆς διδος Ντίνας Βλανθῆ, τὸν συμβολαιογράφον κ. Θ. Παπαλαχαρίου μετὰ τῆς συν. Φωτεινῆς Τσαλαπάτη ὡς καὶ εἰς τὸν τελεσάντα τοὺς γάμους τοῦ Ιατρῶν κ. Εὐάγ. Νίκου μετὰ τῆς συν. Κατίνης Σκούρας, ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Γ. Νικολάου
Πρόεδρος Διδ. Συλλόγου Καστορίας

Ἐκπαιδευτικὸν

Μόλις ἐκκυλεθῆσθε μίαν ἐκδοτικὴν ἐπιτυχίαν ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΤΗΣ ΕΣΣΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Οἱ κορυφαῖοι Σοβιετικὸι Ψυχολόγοι Συμπρωφ. Λέοντιεφ, Ρουμπινστίιν, Τεπλόφ μαζί μετὰ 20 ἄλλους εἰδικοὺς ἐπιστήμονες, πολλοὺς παιδαγωγοὺς κ' ἐπιστημονικοὺς συνεργάτας ἐκθέτουν τίς ἀπόψεις τῆς Σοβιετικῆς Ἐπιστήμης γιὰ ὄλα τὰ ψυχικὰ φαινόμενα. 'Ἐνα ἐπιστημονικὸν ἔργο προϊόν συλλογικῆς ἔργασίας, ἄπλο καὶ κατανοητὸ ἀπὸ κάθε ἀναγνώστη.

Πωλεῖται στὰ Β Βλοπκωλεῖα. Ἐμβάσατε δραχ. 80 εἰς τὴν διδουσαν: Βασίλειον Κερμπίτσον, Πατησίων 36, Ἀθῆνας καὶ ὄσα ἀποστῆλονται ἀμέσως.

Ἐκδοσις "ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ", Πατησίων 36—Τηλ. 916.997
Ἀ θ ἦ ν α ι
Ἀπόδ. Νο 612

Νεκρολογίαι

ΚΛΕΙΩ ΣΙΑΠΡΟΚΑΣΤΡΙΤΟΥ Ἡ ΚΟΥΜΠΑΤΗ

Στις 14 Μαΐου ἀφῆκε τὰ ἐγκόσμαια καὶ ἀπεδήμησε εἰς Κύριον ἡ Διδουσα τοῦ Ἀ' Δημοτικῶ Σχολεῖου Πύργου Κλειὼ Σιαπροκαστρίτου ἢ Κουμπάτη. Ἀπέθανε καὶ ἐκηδέθη ἐν Ἀθῆναις ἐν μέσφ γενικῆς θλίψεως τῶν οἰκείων, ἀδελφῶν, συγγενῶν καὶ συγγενῶν τῶν ὀποιῶν ἀπελάμβανε ἰδιαίτερας ἀγάπης. Κόρη τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ Κωνσταντίνου Σιαπροκαστρίτου ἔσπουδάσεν ἐπὶ δειλίαν εἰς τὸ Ἀρσάκειον Παρῶν ἀρισταύσσα.

Ὁ ἀδόκιμος χαμὸς τῆς κρατεῖσ ἀβ θαδύσεται συγκίνηση καὶ ἀφατη θλίψη ὀλόκληρον τὴν κοινωσίαν τοῦ Πύργου ἐπτα καὶ κατῆγετο, καὶ ἰδιαίτα τὸν ἐκπαιδευτικὸν κόμον.

Ὀμορφη, ἔξυπνη, περήφανη καὶ ἀσπιλη ἦταν ἡ κοινωικῆ τῆς ζωῆς. Ὑπερήθησεν ἐπὶ τριακονταπενταετίαν τὴν Παιδείαν ἀσκήσασα τὸ ὑψηλὸν λειτούργημα τῆς Διδουσης μετ' ἀνεπίκτη διάθεση καὶ εἰσυναειδήσια. Διακρίθη καὶ κημήθη ἀπὸ τοὺς Προϊστομένους τῆς με ἠθικῆς καὶ τιμητικῆς διακρίσεως.

Ἀειμνήστη συνάδελφος, σκληρὴ καὶ ἀδυσώπητη μοῖρα σὲ ἀρπάξε ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας σου. Τίποτε δὲν μπόρεσε νὰ σὲ σῶσῃ ἀπὸ τῆς ἐπάρτου ἀδένειαν. Ἐφυγες μετὰ τὸ χαμόσυλο στὰ χεῖλη καὶ πίσω ἀρῆσες δάκρυα στὰ μάτια τῶν δικῶν σου καὶ βοῦρημα στίς καρδιὰς ὄλων πού σὲ γνώριζαν. Ἐφυγες ὄμως ἡσυχῆ σὲ ἔξεληρήσασε τὸ καθῆκον σου ὡς ἀφομομένη καὶ σσογικῆ μητέρα, ὡς ἀοκνος Διδουσα καὶ ὡς θαρραλεὰ Ἐλ. Ἀηνίδα.

Ἀς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῆμα πού σὲ σκεπάζει.

Κατὶν Σιαπροκαστρίτου ἢ Κωνσταντίνου
Διδουσα Ἀγίας Μάρτας

ΙΑΤΡΟΣ ΔΗΜ. Ι. ΒΑΛΑΧΤΣΙΑΝΝΟΣ
Νευρολόγος—Ψυχίατρος
τ. Νευρολόγος Ἐδαγγελισμὸς

ΚΛΙΝΙΚΗ συμβεβλημένη μετὰ τοῦ
'Υπουργεῖου Παιδείας.
ΙΑΤΡΕΙΟΝ: Βαλετσίου 60
(Πλατ. Ἐξαρχείου)
5—7 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει
'Α θ ἦ ν α ι — Τηλέφ. 610-531

Ἀπόδ. Ν. 626

τῶν 35ετῆ πραγματικὴν ὀηρησίαν, ἐξ ἧς 5ετῆ εἰς τὰς ἄνω περιφερείας, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν τέκνα φοιτῶντα εἰς τὰς Ἀνωτάτας σχολὰς, κατεπολεμήθη μετὰ φανατισμόν ἀπὸ πολλοὺς καὶ ποικίλους. Τελικῶς δμως ἐπεκράτησεν αἱ ἀπόψεις τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας τὰς ὄποίας οἱ ἀρμόδιοι εὔρον ὄρθας καὶ δικαίας.

Ὀὔτω ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς ὀηρητοῦντας εἰς Ἀθῆνας καὶ Θεσσαλονικὴν συναδέλφους, οἱ ὄποιοι ἀισθανόμενοι ἀκμαίας τὰς δυνάμεις τῶν δὲν ἀπομακρύνονται τῆς ὀηρησίας παρ' ὄλον ὄστι παραιτούμενοι θὰ λαμβάνουν τὰς αὐτὰς ἀποδοχὰς, θὰ προσφέρουν μελλοντικῶς τὰς καλὰς τῶν ὀηρησίας εἰς τὴν ὕπαιθρον ἢ ὄποια ἔχει ἀνάγκη καὶ πεπειραμένον Διδασκάλων.

Ἄλλοι πάλιν, καθηλωμένοι ἐπὶ 30ετίαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, θὰ δυνηθοῦν ἐπὶ τέλους νὰ ἔλθουν καὶ αὐτοὶ εἰς Ἀθῆνας καὶ Θεσ)νικὴν διὰ νὰ σπουδάσουν τὰ παιδιὰ τῶν.

Ὁ κλάδος δμως ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῆ πάντοτε, ὄστε νὰ μὴ καταργηθῆ ἢ σχετικῆ διάταξις ποτέ.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ,

'Εάν θέλετε νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν εἰσαγωγὴν τῶν παιδιῶν σας εἰς μίαν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν νὰ τὰ στείλετε νὰ προκαρρασκευασθοῦν εἰς τὰ γνωστὰ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
Ν. ΜΕΡΤΖΙΩΤΗ

Πλατεῖα Κάνιγγος 15 — Ἀθῆναι — Τηλ. 616.336
τὰ ὄποια κατὰ τὸ ἔτος 1957 εἰσήγαγον ἐκ τῶν 620 μαθητῶν τοὺς 515

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.— Διὰ τὰ τέκνα τῶν Ἐκπαιδευτικῶν καθωρίσθησαν μειωμένα διδάκτρα.

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Έμφαινύσα τὰ πραγματοποιηθέντα Έσοδα και Έξοδα από 1 Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 1958

Ε Σ Ο Δ Α		Ε Ξ Ο Δ Α	
Κανονικαί Καταβολαί Μετόχων	10.007.112.10	Έξοδα Διοικήσεως και Διαχειρίσεως	1.564.171.85
Λοιπαί Καταβολαί Μετόχων (Δικαίωμα έγγραφης νεοβιοριζομένων και αναγνώρισις προγενεστέρων ύπηρεσιών)	1.767.350.70	Δαπάναι Άκινήτων (26.514.70 + 299.764 Φόροι Οικοδομών	326.548.70
Πόροι έκ προσθέτων άμοιβών κλπ.	648.085.45	Προμήθειαι και Φύλακτρα Χρωγράφων	28.616.60
Πόροι έκ Δαπανών Δημοσίου και Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου	11.398.502.45	Έπιστροφαι άχρεωστήτως εισπραχθέντων.	87.367.65
Πρόσοδοι Άκινήτων.	1.586.185.40	Μερίσματα (Α' και Β' τριμηνίας 1958)	49.209.340.10
Πρόσοδοι έκ Καταθέσεων και Χρωγράφων	883.751.60	Τέλη Χαρτοσήμου.	441.147.70
Πρόσοδοι έκ Δανείων προς Μετόχους	29.694.—		
Πρόσοδοι έκ Προεξοφλήσεως Μερισμάτων.	135.761.—		
Πρόσοδοι έκ Προεξοφλήσεως Συντάξεων	18.015.—		
Παραγραφόμενα και άποσβεννύμενα Μερίσματα	349.928.60		
Έκτακτα Έσοδα.	4.850.—		
Έσοδα έν γένει (Α/σμός υπό τακτοποίησιν)	13.877.579.20		
Σ ύ ν ο λ ο ν	40.706.811.—		51.657.132.60

Έν Άθήναις τή 12 Ιουλίου 1958

Ό Λογιστής
ΝΙΚΗ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ό Τμηματάρχης
ΓΕΩΡΓ. ΣΟΥΡΜΕΛΗΣ

Ό Διευθυντής
ΔΗΜ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΦΟΡΕΙΑΙ

Ραφάνης. Διά πράξεώς της 1) εκφράζει τās εδχαριστίας της εις τόν κ. Εοριπίδην Ν. Φιλιππίδην τ. επιθεωρητήν Δημ. Σχολείων διότι έδώρησεν εκατόν είκοσι (120) τόμους βιβλίων παιδαγωγικών, λογοτεχνικών και άλλων, ώς και όπέρ τή διακόσια (200) τεύχη παιδαγωγικών περιοδικών, έκ της άτομικής του βιβλιοθήκης, προς πλουτισμόν της σχολικής βιβλιοθήκης του Δημοτ. Σχολείου Ραφάνης. 2) Ανακηρύσσει τούτον δωρητήν του Δημοτικού Σχολείου Ραφάνης.

Θέρμου. Διά πράξεώς της άνακηρύσσει εύεργέτην του Σχολείου τόν κ. Ελευθέριον Κ. Χατζηγιάννην τήν έκ δραχμών τριάκοντα χιλιάδων (30.000) προσφοράν αυτού όπέρ άνεγέρσεως του Διδακτηρίου και εκφράζει τήν εδγνωμοσύνην τών μαθητών του Σχολείου, του διδακτικού προσωπικού, τών γονέων και κηδεμόνων της κομμοπόλεως Θέρμου.

Δρομίστας—Άγρινίου. Έκφράζει όμοφώνως τήν εύαρεσκείαν της εις τόν κ. Ιωάννην Σκυλοδύμιον και εύχαριστεί τούτον διά τήν ένίσχυσιν του Σχολικού Ταμείου Δρομίστας μέ τό ποσόν τών χιλίων (1000) δραχμών.

Διευθύνσεις συμφώνως τή άρθρω 6 § 1 του Α. Ν. 1092/1938:

Έκδότης: Διδ. Όμοσπονδία Έλλάδος
Πρόεδρος:
ΗΛΙΑΣ Π. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μενεκράτους 50 — Άθήναι
Προϊστάμενος Τυπογραφείου:
ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ — Έλίω 18

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Α'. Ρόδου «Ό Κλειόβουλος». Γεώργιος Κυριακόπουλος Πρόεδρος, Σπύρος Παπαπέτρος Άντιπρόεδρος, Πάνος Σαρατσιώτης Γεν. Γραμματέας, Κωνστ. Πάχος Ταμίας, Σπυρίδων Μηλός, Δημ. Μελαχροινίδης και Περικλής Καλαμπόκης Μέλη.

Έξελυγτική Έπιτροπή: Βασίλειος Ζαχαρίου, Μιχαήλ Τέττης και Παναγιώτης Θεοδοσίου.

Σπείρας. Γεώργιος Συλλιγαράκης Πρόεδρος, Νικόλαος Ρυσομουστακάκης Γεν. Γραμματέας, Έρμαν Άνδρουλιδάκης Ταμίας, Νικόλαος Καραβιτάκης και Μιχαήλ Χατζηνάκης Μέλη.

Εσπερίας. Δημήτριος Βράκας Πρόεδρος, Άνδρέας Κορομήλης Άντιπρόεδρος, Έλένη Παπαθανασίου Γεν. Γραμματέας, Απόστολος Παπακυριακίδης Ταμίας, Σωτήριος Παπαϊωάννου, Κωνστ. Μιχαηλίδης και Σωτήριος Γεωργιάδης Μέλη.

Μεγαλοπόλεως. Παναγ. Βαλκανάς Πρόεδρος, Δημήτριος Άντωνόπουλος Άντιπρόεδρος, Γεώργιος Τσώνης Γραμματέας, Ιωάννης Σκοδρος Ταμίας, Ιωάν. Δίπλας Μέλος.

Β' Θεσσαλονίκης. Μενέλαος Κωστάκης Πρόεδρος, Άχιλ. Βαμβακόδης Γεν. Γραμματέας, Θεόδωρος Καρανίκος Ταμίας, Χρυσάνθος Κουρσούμπας και Άγγελική Σταματίδου Μέλη.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Η Σχολική Γλώσσα» Ιωάννου Σκουτεροπούλου (τέως Πρόδρου του Έκπαιδευτικού Συμβούλου). Άθήναι 1958—Σελίδες 80.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Όι Διδάσκαλοι και οι μαθηταί του Δημοτικού Σχολείου Άγίου Νικολάου Εδουτανίας εκφράζουν τās άπειρους εδχαριστίας των προς τούς: 1) Γεώρ. Χασιακόν, Δ/ντήν Δημοτικού Σχολείου Κίρρας Φωκίδος, 2) Κ. Πετρόπουλον, Δ/ντήν Δημοτικού Σχολείου Άγίου Κωνσταντίνου Φθιώτιδος και 3) Ηλίου Ρούσκαν, Δ/ντήν Δημοτικού Σχολείου Παλαιοκερασίας Φθιώτιδος, διά τήν φιλοξενίαν και έξαιρετικήν περίποίησιν, τήν όποιαν τούς επέφυλαξαν, κατά τήν 3ήμερον έκδρομήν του Σχολείου των.

Θεσπ. Κοινωνικήν Εποχώνων όψισης ήδικης σημασίας, όσας και δημόσιως εκφράσω τās άπειρους εύχαριστίας μου προς τόν Δ/ντήν του Θεραπευτηρίου «Τίμιος Στευός» χειρουργόν κ. Κολλίντζαν όστις δι' όλικής γαστροεκτομής με επανέφερεν εις τήν ζωήν έκ βεβαίου θανάτου πού έπι έτη ήγανθίζομην προς άποφυγήν του μοιράου, ώς και εις τούς αξιοτίμους συνεργάτας του χειρουργού κ. κ. Παλαιολόγον και Καθοκούλην και τόν έξαιρετόν έπιστημόνα και άνθρωπον έντερολόγον κ. Βλάχον και παθολόγον κ. Κηλαϊδίτην.

Μά δέν θά ρέπει να παραλειψώμεν και τό νοσηλευτικόν προσωπικόν πού με τήν λάμπουσαν καλωσύνην τής προϊσταμένης του Β' όρόφου διδος Μαίρης Γιατρά πού λαμπρύνει εις τήν εδρυθμον λειτουργίαν του Ίδρύματος.

Τό Ίδρυμα τιμά Διευθυντήν και έπιστήμην και έπαξίως φέρει τόν τίτλον «Τίμιος Σταυρός».

Α. Κολοκοτρώνης
Δημόλος Α' Έκπαίδ. Περιφ. Πειραιώς

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εις τό όπ' άριθ. 379 φύλλον του Δ. Β. και εις τό άρθρον του κ. Χρ. Μπούκουρα έξ άκροσεβίας έγγραφή τό όνομα Παπαβασιλείου αντί του κ. Βασ. Παπαγεωργίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλούνται οι Σύλλογοι όπως άποστέλλουν τās έμβάσματά των έπ' όνόματι της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας και ούχι έπ' όνόματι τών μελών του Διοικητικού Συμβούλου.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΛΟΥΤΡΑ — ΥΠΑΤΗΣ

Σ υ ν ά δ ε λ φ ε ς ,

Προκειμένου κατά τās διακόπας να περάσθω λίγες ήμέρες στα Λουτρά—Υπάτης προτίμησα τό νεόκτιστο σπίτι μου. Θά εδρως ζέλες τίς εδκόλιες.

Σόστησέ το και εις τούς φίλους σου.

Δι' έξασφάλτισον κλίνης η δωματίου και γενικώς διά τήν εδωζωήν, γράψατε:

Σεραφείμ Καφάν
Δημόλιον Λουτρών — Υπάτης
Απόδ. Νο 652

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

*Αριθμ. 6215)6)58

Περὶ ληψίς ἐρωτήματος. Ἐρωτᾶται ἂν ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Α. Ν. 692]1937 περὶ τρόπου πληρώσεως ἀπορροουμένων κανῶν θέσεων μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ πίνακος, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ μεταθέσεων πρὸς τὰ σχολεῖα τῶν πόλεων Πατρῶν, Ἡρακλείου Κερκύρας καὶ Ἰωαννίνων.

Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολουθῶς ὁμοφώνως:

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν. 4153]1929, ὡς συμπληρώθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 9 τοῦ Α. Ν. 692]1937 καὶ 31 τοῦ Α. Ν. 1297]1938, προβλέπουσαι τὸν τρόπον πληρώσεως τῶν ὁπωσδήποτε δημιουργουμένων κανῶν θέσεων τῶν σχολείων Θεσ/νίκης, Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν, οὐν τοῖς ἄλλοις καθορίζουσι ἐν συνεχείᾳ, τὸ μὲν τὸν τρόπον τῆς πληρώσεως θέσεων μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ ἐπὶ τοῖς συνταχθέντος πίνακος (ἀρθρ. 9 παραγρ. 2 τοῦ Α. Ν. 692]1937 ὀριζομένου διὰ τὴν πληρώσιν γίνεται διὰ μεταθέσεως κατ' αἰτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου), τὸ δὲ τὸς συνθηκᾶς ἀδείξεως τῶν εἰς ἕκαστον τῶν πινάκων περιλαμβανομένων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀρίζεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου (ἀρθρ. 31 παραγρ. 1 τοῦ Α. Ν. 1297]1938). Ὁ ἐπελθὼν νόμος 2180]1940 διὰ τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἀρθρ. 73 φέρεται ἐπιεικῶς τὸ αὐτὸ εἶδος καὶ εἰς τὰ σχολεῖα τῶν πόλεων Πατρῶν, Ἡρακλείου, Κερκύρας καὶ Ἰωαννίνων, ὀριζομένου διὰ εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα μεταθέσεις γίνονται κατ' ἄν τὸν τρόπον καὶ αἱ μεταθέσεις πρὸς τὰ σχολεῖα τῆς Διοικήσεως τῆς Πρωτευούσης καὶ Θεσσαλονίκης καὶ ὅσοι αὐτοὺς ὄρους. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων τὸ νεώτερον τοῦ νόμου 2180]1940 πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι οἱ ὄροι τοῦ τρόπου τῆς πληρώσεως θέσεων εἰς τὰ σχολεῖα Διοικήσεως Πρωτευούσης, Ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ σχολεῖα Πατρῶν, Ἡρακλείου, Κερκύρας καὶ Ἰωαννίνων, μετὰ τὸ τὸν ὅποιον ὄρον καὶ ἡ περίπτωση τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Α. Ν. 692]1937 περὶ τρόπου καλύψεως κανῶν μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ πίνακος.

Ὁ Νομικὸν Σύμβουλος τοῦ Κράτους
Α. Μαλαγοράδης

Αἱ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ Εἰς Τμηματάρχας Β'

Τὸ ΚΥΣΣΕ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας διέκοψε τὴν προεργασίαν διὰ τὴν σύνταξιν τῶν πινάκων προακτέων εἰς τὰς βαθμὸν τοῦ Τμημ. Β', κατ' ὅσον ἠσυχολήθη, ὡς ἀναγράφεται εἰς ἄλλην στήλην, μετὰ τὰς προτάσεις μεταθέσεως ἀπὸ περιφερείας εἰς περιφέρειαν.

Ἡδὴ μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν προτάσεων περὶ μεταθέσεων ἐπελήφθη καὶ πάλιν τῆς σύνταξιν τῶν σχετικῶν πινάκων προακτέων.

ΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ἐπογραφεύοντα ἀρμοδίως τὰ περὶ προαγωγῶν, μεταθέσεων κτλ. διατάγματα, ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τοπογραφικὸν πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῶν ταῦτα εἰς τὴν Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ οὐκ ἰσχύουσαι αἱ καίμαται διατάξεις, θέλουσι δὲ ἰσχύει αἱ ἐκ τούτων προβλεπόμεναι.

ΑΚΥΡΩΣΙΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΩΝ

Δι' ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἐντέλλονται οἱ Γεν. Ἐπιθεωρηταὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδευσεως ὅπως ἐνεργήσουσι τὰ δέοντα διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἀποφασισθειῶν ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν Συμβουλίων μεταθέσεων, αἱ τινες ἐπρόκειτο μὲν νὰ κενωθοῦν ἐκ παραιτήσεων, δὲν εἶχεν ὅμως συντελεσθῇ ἡ ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου, στοιχείον ἀπαραίτητον διὰ τὴν θεωρηθῆ ἡ θέσις κενή.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΟΙΧ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἐχοντες ὅπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 39 τοῦ οἰκείου Καταστατικοῦ καλοῦμεν τὰ μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τὴν 30ὴν Ἰουνίου ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὄραν 10 π.μ. εἰς τὸ 24ον Δημοτικὸν Σχολεῖον (Τέρμα Πατησίων ὁδὸς Σαρανταπόρου 16) μετὰ τὰ ἑξῆς θέματα:

- 1) Λογοδοσία Διοικητικοῦ Συμβουλίου.— Ἐκθέσις Ἐποπτικοῦ— Ἀκαλλαγῆ εὐθύνων.
- 2) Ἐγκρίσις Ἰσολογισμοῦ— Ἀπολογισμοῦ καὶ Προϋπολογισμοῦ.
- 3) Τροποποιήσις Καταστατικοῦ.
- 4) Προτάσεις.
- 5) Ἀρχαιεργαία.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἀπαρτίας ἡ Συνέλευσις θὰ ἐπαναληθῆ μετ' ὀκτὼ ἡμέρας εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον καὶ μετὰ τὰ αὐτὰ θέματα. Μόνον εἰς τὰς γυναίκα, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκπροσώπησις διὰ πληρεξουσίου ἀπλῆς ἐπιτολῆς καὶ οὐκί πλειόνας τῆς μιᾶς.

Διορίζεται τριμελὴς ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν: 1) Διονυσίου Ροδίτη, 2) Παντελῆ Μπλάνα, 3) Κ. Καραλή.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 30 Μαΐου 1958

Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΠΟΤΙΝΗΣ

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Τὸ ΚΥΣΣΕ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐπελήφθη τῶν μεταθέσεων ἀπὸ περιφερείας εἰς περιφέρειαν, δεδομένου ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν περὶ μεταθέσεων διαταγμάτων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκτελεσθοῦν μεταθέσεις κατὰ τὸ τρέχον σχολ. ἔτος.

Αἱ ἐν λόγῳ μεταθέσεις δέον νὰ δημοσιευθῶσι πρὸ τῆς δημοσίευσως τῶν διαταγμάτων.

Ὡς γνωστὸν βάσει τῶν ἐν λόγῳ διαταγμάτων αἱ μεταθέσεις ἀπὸ περιφερείας εἰς περιφέρειαν θὰ προηγοῦνται τῶν ἐντὸς τῶν περιφερειῶν τῶν ΠΥΣΣΕ μεταθέσεων.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καθίσταται ἀδύνατος καὶ ἡ σύνταξις τῶν Β' πινάκων μεταθετῶν δι' Ἀθῆνας καὶ Θεσ/νίκην, ὡς καὶ ἡ πραγματοποιήσις μεταθέσεων εἰς τὰς περιφερείας Ἀθηνῶν καὶ Θεσ/νίκης, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐκτὸς ἂν ρυθμισθῇ τὸ θέμα τοῦτο νομοθετικῶς.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΠΡΟΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καλοῦνται ὅπως λάβωσι μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν διακάσοι ἐξήκοντα ὀκτὼ δημοδιδάσκαλοι (268), ἐξ ὧν θὰ διαγωνισθοῦν εἰς Ἀθήνας 133 καὶ εἰς Θεσ/νίκην 135.

ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Παρασχέθη ἡ ἔγκρισις τῆς Γ. Δ. Δ. Α. διὰ τὴν ἀναδρομικὴν προαγωγὴν εἰς τὸν 4ον βαθμὸν (Τμηματάρχου Α' τάξεως) τῶν κάτωθι δημίων:

- 1) Μιλτ. Κακλαμάνη Λευκάδος,
- 2) Ντίνας Οἰκονομοπούλου Δ' Ἀθηνῶν,
- 3) Δημητρίου Πουλίου Τρικάλων,
- 4) Ἀνδρόκλῆ Γεωργιάδου Κιλκίς.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΔΗΜΙΩΝ

Ἐστάλη εἰς τὰ ἀνάτορα πρὸς ἀπογραφήν διείγγραμμα παραιτήσεως τῶν κάτωθι συνδύλων:

- 1) Παπαδοπούλου Βασιλείου,
- 2) Σταθοπούλου Εὐσταθίου,
- 3) Δασκαλοπούλου Σταύρου,
- 4) Σίμου Δεσποίνης,
- 5) Καλλιμαντζάρου Δεσποίνης,
- 6) Ψάρη Γαρυφαλλιάς.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας Ἑλλάδος εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθη τὰ γεγονότα τῶν νέων βαρβαρισμῶν τῶν Τούρκων ἐν Κύπρῳ, ἐξέδωκεν τὴν κάτωτέρω διαμαρτυρίαν, ἥτις καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν καθημερινὸν τύπον τῶν Ἀθηνῶν.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν νέων βαρβαρισμῶν ἐν Κύπρῳ καὶ Κωνσταντινουπόλει,

α) Διαμαρτύρεται πρὸς ἅπαν τὸν πεπολιτισμένον κόσμον διὰ τὰς σημερινὰς βαρβαρότητας τῶν Τσερκικῶν σιφῶν κατὰ τὴν ἀγωνιζομένην διὰ τὸ ἰστανικὸν τῆς Ἐλευθερίας Ἑλλήνων τῆς Κύπρου.

β) Τάσσεται παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀγωνιζομένου Κυπριακοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Κων/πόλεως καὶ διαβεβαιώνει αὐτοῦ, ὅτι οἱ Ἕλληνες Ἐκπαιδευτικοὶ τίθενται ἐπικεφαλῆς τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν βαρβάρων τῆς Ἀνατολῆς.

γ) Καλεῖ τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς ἐκδικτικῆς κατ' ἄνδρον εἰς ἀδύνατον νὰ ὑπομῆν ἕσπει ὁ Ἕλληνας λαὸς τὰς προκλήσεις τῆς Τσερκικῆς Ἀγῆλης.

Παρομοίως διαμαρτυρίας ἀπέστειλαν καὶ πολλοὶ Διδασκαλικοὶ Σύλλογοι τῆς χώρας.

ΑΝΤΙΚΑΡΚΙΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας παραγγέλλει διὰ τῆλ/κῆς ἐγκυκλίῳ τοῦ πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Δημοτικῶν Σχολείων ὅπως ἐνισχυθῇ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων ὁ ἐνεργητικὸς ἀγὼν ἐντὸς τοῦ ἰστανικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου.

ΑΣΙΕΠΑΙΝΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Ὁ Διδασκαλικὸς Σύλλογος Α' Περιφερείας Ρόδου ε'ὸ Κλεόβουλος ἀνετόπισε εἰς 3400 φυλλάδια τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον καὶ διένειμε ταῦτα δωρεάν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Δ', Ε' καὶ ΣΤ' τάξεων τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τῆς Περιφέρειας τοῦ, τοῦς Ἱερεῖς, Διδασκάλους, Πρόδρομους Κοινότητων, Σχολικοὺς Ἐφόρους. Ἀγροφθακας, Σχολικὸς βιβλιοθηκᾶς δλων τῶν Σχολείων τῆς Δωδεκανήσου, εἰς τὰς Ἀρχὰς τῆς Πόλεως Ρόδου ὡς καὶ εἰς ἄλλους τοὺς Διδασκαλικοὺς Συλλόγους τῆς Ἑλλάδος.